

UNIVERSITAS

80 ÅR!

Norges største studentavis

Utgave 18 årgang 80

www.universitas.no

Torsdag 20. august 2026

OSLO-GUIDE

s. 6–8

UNIVERSITAS PÅ ØYA

s. 22-23

– Økonomer er ikke naturvitere

Kommentar s. 3

Nyhet s.4–5

EKSKLUSJONSSAK PÅ OSLOMET

– Det er rett og slett horribel saksbehandling

OSLO JAZZFESTIVAL

Kultur s. 18–19

Nyhet s. 14–15

UENIGHET OM MOBILFORBUD

LEDER OG KOMMENTAR

UNIVERSITAS

Ansvarlig redaktør: **Ingemar Stirling Gundersen**
stirlingingemar@gmail.com 901 70 672

Nyhetsredaktør: **Ella Jørgenvåg Svendsen**
eljs@hotmail.no 941 27 058

Fotosjef: **Shilan Sari**

Desksjef: **Emilie Sveinsson**

Nettredaktør: **Emil Kvebæk Øvretveit**

Uttegner: **Thea Ugland Engen**

Uttegner: **Fabian Lenschow**

Uttegner: **Emilie Sveinsson**

Deskjournalist: **Åsne Skeie**

Korrektursjef: **Mia Huse**

Daglig leder: **Maryam Amini**

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 3 Blindern, 0313 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

Leder

Hjelp meg å forstå, SP!

Ingemar Stirling Gundersen,
Ansvarlig redaktør

Da jeg i mai ble valgt til ansvarlig redaktør for Universitas, var det én type lederartikkel jeg ikke ønsket å skrive. Den typiske lederen der en studentavis-redaktør rakker ned på studentdemokratiet, som regel grunnet valgoppslutning eller tvilsomhet rundt påvirkningskraft. Dette blir likevel en sint leder angående Studentparlamentet ved Oslomet (SP), og det atpåtill i august! Hele tre måneder før omtrent ti prosent av studentene går til valgurnene!

I juni omtalte Universitas et mistillitsvedtak mot Sander Vestby i Studentparlamentet ved Oslomet. Vestby fikk deretter beskjed om at han var utestengt fra alle SPs arenaer. Vestby spurte om å få sakspapirene rundt sin egen sak tilsendt, men mottok kun 8 av 29 sider. Jeg kjenner ikke til Oslomets prosedyrer rundt mistillitsaker, men tror og håper dette ikke er presedensen i en såpass viktig sak. Jeg tror jeg snakker for mange

studenter når jeg sier at jeg ikke skjønner helt hvordan de ulike studentparlamentene fungerer, hva de får gjennomslag for og hvordan deres interne prosesser foregår. Jeg har sjelden vært mer forvirret enn nå. Ja, jeg skjønner det tekniske ved at SP ved Oslomet ikke er omfattet av offentlighetsloven og dermed kan snike

hovedpersonen selv får tilstrekkelig informasjon rundt hvorfor han blir kastet, fører det til forvirring og mistillit.

Å gjemme seg bak offentlighetsloven er nok juridisk innenfor (håper jeg), men bidrar likevel til at SP fremstår som de har en hemmelighetskultur der alt mulig kan skje. Til og med uten at de omhandlende blir brifet om hvorfor de går fra nyinnstilt leder, til å bli kastet ut på gangen i vanære.

Jeg håper jeg slipper å skrive flere sinte ledere om SP. Jeg heier virkelig på studentdemokratiet, og jeg syns de er et viktig organ for at studenter skal bli hørt. Da må de slutte å oppføre seg som en lukket elite, og heller hjelpe oss med å forstå!

Da må de slutte å oppføre seg som en lukket elite, og heller hjelpe oss å forstå!

seg unna Universitas' haukende blick. Jeg skjønner at vi ikke kan se alle papirene, for eksempel de som inneholder sensitiv informasjon.

Men måten SP har håndtert denne ekskluderingsaken på, er ekstremt lite tillitsvekkende. Uansett hva som har skjedd. Da hverken vi studenter, parlamentet eller

Dette er en lederartikkel. Teksten gir uttrykk for avisens holdning, og ikke redaktørens personlige overbevisninger

Arkivaren av Åsne Skeie

Arkivaren

Pass deg for ex.phil

Ex.phil er full av propaganda, og Platon er den nye Mao, mente idéhistoriker Dag Herbjørnsrud i Universitas for ti år siden. Men der den sosialistiske Mao i sitt tidlige virke var så populær at han fikk den gemene borger til å trykke *Maos lille røde* til sitt bryst, har vi enda til gode å se en hjernevasket student bedrive performativ lesing av *Staten*. Faretruende sterk er Platons appell med andre ord ikke, for etter om lag 350 år med ex.phil er faget stadig nødt til å være obligatorisk for å mobilisere massene.

Universitas,
14.09.2016

Glem nokiaen

Hvis du trodde dumtelefon skulle redde deg fra overdreven mobilbruk, må du tro om igjen. Allerede i 2005 kunne overbibliotekar Randi Rønningen berette at hverken skilt, forbud eller forsøk på å blokkere telesignalet forhindret studentene på Universitetsbiblioteket i å taste løs på nokiaene sine. «Det må bli like unaturlig å bruke mobiletelefon på lesesalen som det er for en mann å gå på dametoiletet», mente sosiolog Richard Ling om saken. Mon tro om det ikke er håp.

Universitas,
17.08.2005

- Universitas er en avis for og av studenter for lærestedene tilknyttet Studensamskipnaden SiO.
- Universitas arbeider etter Vier varsom-plukens regler for god pressesikk.
- Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

Økonomer er ikke naturvitere

Økonomifaget fremstilles som objektivt og faktabasert. Det er det ikke.

Økonomi

Edvard Martinus Gilje,
journalist i Universitas og tidligere økonomistudent

– Skatten regner vi jo som en kostnad, sier foreleseren til et fullt auditorium i P35.

«Oslomet» står det på det skattefinansierte kateteret han står bak. Han legger til:

– Det gjelder å kutte kostnadene mest mulig.

Det humres litt i salen. Han har jo rett på et vis. Bedriftene må jobbe innenfor rammeverket som staten setter for å unngå skatter der de kan. Hvordan rammeverket ser ut, er et politisk tema, og ikke noe vi økonomer skal vurdere. Men er ikke det en farlig tanke? Har økonomer ingen form for samfunnsansvar så lenge det vi gjør er lovlig?

Blant flere av mine medelever råder nemlig en oppfatning om at penger blir sløst bort på dyre signalbygg og uforståelige kunstprosjekter. Pengene har det liksom best i privat sektor, og skatt er et nødvendig onde. Problemet er selvsagt ikke hvilken politisk oppfatning man selv har, men heller at økonomifaget ikke tar seg tid til å nevne at skatt er et politisk ladet tema som burde diskuteres. Faget

fremstår som objektivt og faktabasert – nærmest en naturvitenskapelig disiplin. Men handelshøyskolen er faktisk på fakultetet for samfunnsvitenskap, og det er det gode grunner til.

Økonomifaget lener seg på amerikansk litteratur og ligger etter min erfaring et

stykke til høyre i norsk politisk kontekst. Det er sjelden eksplisitt, men det burde det vært. For å studere hvordan økonomien vår er bygget opp, er noe av det mest politiske man kan gjøre. Når et fagfelt på-

virker så store deler av samfunnet, er det avgjørende at *status quo* ikke bare læres bort, men problematiseres.

Mark Fisher introduserte konseptet «kapitalistisk realisme». I begrepet ligger det at det er vanskeligere å se for seg slutten på kapitalismen enn slutten på verden. Kapitalismen og dens måte å forme hvordan vi tenker, vurderer og tar valg på er så innvevd i samfunnet vårt at det er vanskelig å se at det finnes alternativer. Noen vil kanskje innvende at økonomer må forholde seg til verden slik den er, og at verden *er* kapitalistisk. Hadde universitetets mål kun vært å utdanne tankeløse, konforme og effektive kontormedarbeidere for næringslivet, ville dette kanskje vært nok. Jeg nekter derimot å tro at akademia er så ambisjonsløs. Spørsmål om hvordan verden *bør* være må faktisk være

med, resten av graden. På den ene siden snakkes det om bærekraft, og på den andre om hvordan man selger mest mulig. Et eksempel er da jeg lærte markedsføringsstrategier som baserte seg på psykologisk og nevrobiologisk forskning for å selge produkter, som å bruke sensorisk markedsføring for å bryte inn i underbevisstheten til potensielle kunder gjennom lyd, farge og lukt. Da jeg problematiserte dette for foreleseren, fikk jeg til svar at det ikke var min oppgave å tenke på. Min rolle var kun å være en god markedsfører. Hva har det da å si at jeg har fått en innføring i forskjellen på dydsetikk og pliktetikk i forrige forelesning?

Til sammenligning er disiplinen jeg nå studerer – statsvitenskap – annerledes. Mine fordommer da jeg gikk inn dørene på det samfunnsvitenskapelige fakultet på Blindern var at både studentene og foreleserne var langt til venstre politisk og at det faglige ville bære preg av det. Det jeg derimot fant var en mer selvbevisst disiplin. Den gjorde en grundig jobb i å fremsette flere ulike syn på rettferdig vis. Kanskje det kan forklares med at statsvitenskap er grunnleggende annerledes enn økonomi – studieobjektet er jo politikk. Det er mulig, men hvis det går an å undervise rettferdig om politikk, burde det også være mulig å undervise rettferdig om økonomi. Forskjellen er kanskje at statsvitenskapen ikke tviler på at den hører til på samfunnsvitenskapelig fakultet.

Spørsmål om hvordan verden *bør* være må faktisk være en del av graden

en del av graden.

Vi har heldigvis hatt fag i etikk, sosialt entreprenørskap og bærekraft. Det er likevel som om disse fagene og temaene fungerer ved siden av, og ikke sammen

Nyhetsredaktør: Ella Jørgenvåg Svendsen
eljs@hotmail.no 941 27 058

NYHET

Folket krev revers!

NRK melder onsdag om ein bråbrems for matvareprisane med den lågaste veksten på fire år. Halleluja. Litt slack treng ein. Tal frå Statistisk sentralbyrå viser at veksten har dempa seg kraftig, noko som er ein ny trend. For etter at krigen i Ukraina braut ut for 4,5 år sidan, og korona herja i verda har matvareprisane skutt i vêret.

– Mat har hatt fem-gongen i prisstigning når vi samanliknar med sko og klede, fortel økonomiprofessor Fro-

de Steen på NHH til NRK. Men dette betyr diverre ikkje at maten blir billigare, kan NRK melde om. Prisane er jo allereie høge og vil ikkje synke med det første.

«Brems? Ring meg når giret er i revers», skriv ein brukar på Reddit. Eg kunne ikkje vært meir einig.

EJS

Krass kritikk mot mis

PERSONVERN: Yosef Ihdego ønsker å beskytte anonymiteten til andre parter.

Etter et mistillitsvedtak og en oppsigelse mangler Studentparlamentet ved Oslomet to av fire i sitt arbeidsutvalg. Samtidig mottar ledelsen kraftig kritikk for sin saksbehandling..

Oslomet

Tekst Albert Randsborg og Emil Kvebæk Øvretveit
Foto Emil Kvebæk Øvretveit

I juni omtalte Universitas et mistillitsvedtak i Studentparlamentet ved Oslomet (SP). Sander Vestby (25), som først var innstilt som leder av arbeidsutvalget ved Studentparlamentet (AU), ble fratatt alle verv i organisasjonen. Flere kommer nå med kraftig kritikk av saksbehandlingen. Renate Søderlund Øygard, som var valgt som AU-medlem, trakk seg dagen før funksjonsperioden. Nå er arbeidsutvalget halvert.

Eksklusjon

Det var på sommeravslutningen til SP at Vestby fikk beskjed om at han var utestengt fra alle SP sine arenaer, inkludert verv, arrangementer og møter. Ifølge varslingsutvalget (VU) brøt Vestby de etiske retningslinjene på tre punkter: rolleforståelse,

habilitet og tjenestevei og tillit.

Vestby anket vedtaket, og på et ekstraordinært SP-møte ble det vedtatt mistillit mot Vestby med smalest mulig margin. Både Vestby og Øygard er krasse i kritikken av møtehendelsene.

Representanter Universitas har snakket med sier fikk de fikk kun 10 minutter på å lese 29 sider med sakspapirer som ble delt ut på møtet. Vestby ble selv gitt kun 5 minutter til å si sin del av saken, noe han ikke hadde blitt informert om på forhånd. Han skal ha etterspurt mer tid, men forespørselen ble avslått av kon-

trollkomiteen. Ingen andre fikk tale i støtte for Vestby, og ordstyrer gikk i stedet rett til votering.

– Hele prosessen var oppsiktsvekkende. Det er rett og slett horribelt dårlig saksbehandling, sier Vestby.

Protokolltilførsel

Før møtet ble hevet, foreslo en av representantene en protokolltilførsel, signert av 12 studentparlamentsrepresentanter. Tilførselen sier at signatørene ikke hadde en helhetlig oversikt i sakens forløp fordi de ikke fikk satt seg inn i sakspapirene.

Også etter møtet var det flere som reagerte på saksfremgangen.

– Det var rart at etterspørselen til mer taletid ble behandlet av kontrollkomiteen og ikke av parlamentet, sier parlamentsrepresentant Nicolaj Paulsson (25) til Universitas.

– Jeg ser ingen grunn til at forslaget Sander presenterte ikke kunne bli stemt over av studentparlamentet.

Øygard beskrev også hendelsene som svært bemerkelsesverdige.

– Ingen fikk lov til å si noe i Sander sitt forsvar selv om vi spurte om det. Det ble ikke engang vurdert.

I begynnelsen av møtet tok kontrollkomiteen talerstolen og stilte kabinettsspørsmål. De sa rett ut at om Vestby ikke får mistillit mot seg, går de av med umiddelbar virkning. Øygard kaller det «manipulativ oppførsel».

– Det er jo en trussel. De sier «gjør som vi vil eller så går vi».

Cinta Asmara Hondsmærk, leder av kontrollkomiteen, svarer med å skille mellom et ultimatum og en konsekvens. Beskjeden kontrollkomiteen ga til møtet var at «dersom parlamentet ikke har tillit til kontrollkomiteen, kan vi ikke lengre utføre mandatet vårt på en troverdig måte. I så fall mener vi det er riktig av oss å tre fra vervene våre», skriver hun i en epost til Universitas.

Nektet innsyn

Vestby ba om å få sine egne sakspapirer tilsendt. Han mottok en «bearbeidet versjon», på kun 8 av de 29 sidene. All personlig informasjon var fjernet.

– Alt som var vesentlig informasjon var fjernet. Det eneste som var igjen var poengløst. For eksempel skjermdumper av reglementer som allerede står på hjemmesiden, sier Vestby.

Yosef Ihdego er leder i arbeidsutvalget. Han begrunner beslutningen med hensyn til anonymiteten til varslerne. Ifølge Ihdego rådførte varslingsut-

Det er rett og slett horribelt dårlig saksbehandling

Sander Vestby (25), tidligere innstilt som leder av arbeidsutvalget

valget seg med en jurist ved Oslomet om saksgangen før møtet. Etter at Vestby ba om innsyn, tok Ihdego på nytt kontakt med den samme juristen.

– Juristen presenterte argumenter både for og imot å dele

Juristen presenterte argumenter både for og imot å dele dokumentet og overlot den endelige vurderingen til oss.

Yosef Ihdego, leder av Arbeidsutvalget til Studentparlamentet ved Oslomet

KI-verk fortsatt borte

Det KI-genererte bildet på Oslomet er fortsatt ikke tilbake på veggen i gangen på Oslomet. Universitas har fulgt saken tett siden før sommeren da KI-verket ble hengt opp i gangen på Institutt for journalistikk. Studenter ble rasende og det endte med at bildet ble skåret ut av rammen og stjålet.

– Jeg er kjempesint, sa leder for kunstsamlinga ved Oslomet, Siv Hofsvang til Universitas den gangen.

Sist uke snakket Universitas med «KI-kunsttyven». Han ga Oslomet en frist til å henge opp «kunst som er laga av mennesker». Fristen var nå på lørdag, 15. august.

Se mer på @universitas på instagram eller les mer på Universitas.no.

EJS

stillitsvedtak

dokumentet og overlot den endelige vurderingen til oss. På det grunnlaget valgte AU å holde det tilbake, sier Ihdego.

Vestby kritiserer beslutningen og mener han bør få tilgang til alle sakspapirene.

– De dytter varslervernet foran seg og sier at dette er av hensyn til varslerne, selv om papirene allerede er fullstendig anonymisert.

Ihdego avviser at dokumentet er fullstendig anonymisert.

– Vi har vurdert at dokumentet inneholder personopplysninger som omfatter flere enn Vestby selv.

Bak kulissene

Universitas har sett e-post-korrespondansen mellom Vestby og kontrollkomiteen. Der begrunner KK vedtaket med at studentparlamentet ikke er omfattet av offentlighetsloven, og derfor ikke kan påkrevs å dele papirene. Øygard kaller det en svak unnskyldning.

– I åpenhetens interesse mener jeg Sander absolutt burde få tilgang på sakspapirene om seg selv. Alle så jo dokumentene når vi satt i møtet, sier hun.

Vestby kritiserer også at møtet var så hastet gjennom.

– Forsamlingen i studentparlamentet var ikke godt nok opplyst om saken, og det blir de selvsagt ikke med 10 minutter på å lese 29 sider med sakspapirer, sier han og fortsetter:

– Sakspapirene, som hele SP fikk se, har nå blitt så hemmelige at selv jeg, som direkte part i saken, ikke kan se dem. Det er jo et eller annet i denne saken som de ikke vil at vi skal vite om.

Halvert

I skrivende stund består arbeidsutvalget av kun to av fire plasser. Vestby og Øygard sine stillinger er utlyst, sammen med én posisjon i kontrollkomiteen.

Ihdego sier at arbeidsutvalget av prinsipp ikke involverer seg i kandidatskjemaene eller rundt hvem som stiller til valg. Han opplyser samtidig at suppleringsprosessen er i gang, og at valgmøtet avholdes 27. august.

Yosef Ihdego er styreleder i Universitas. Universitas er redaksjonelt uavhengig av styret. Ihdego har ikke vært involvert i arbeidet med saken.

SINT: Sander Vestby (25) beskriver hele prosessen som oppsiktsvekkende.

KRITIKK: Flere problematiserer studentparlamentets saksbehandling.

Tilbudsguiden

AVIS

Pen sum for studenter:

MORGENBLADET

10 uker for 10 kroner

Deretter 50 % studentrabatt

Bestill på morgenbladet.no/student

MUSEUM

Astrup Fearnley Museet

U25-medlemskap 190,-
Studentbillett 100,-
Under 20 Gratis

Os View: Beatriz González 12.06 - 11.10.26
Astrup Fearnley Collection 02.01 - 30.12.26

KLATRESENTER

Gratis leie av utstyr hver **Studeonsdag**

OSLO KLATRESENTER

VI HAR STUDENTRABATT!

KINO

NICOLAS WINDING REFN FILMSERIE

CINEMATEKET

Norsk Filminstitutt

www.cinemateket.no

TILBUDSGUIDEN - FOR STUDENTER

LYD- OG LYSUTLEIE

Skal du ha fest?

Utleie av:
- Lyd
- Lys
- Aktivitetsleker
- ute/innekino
- Sceneteknisk
- Silent Disco

10% Student rabatt

DJ BOOKING NORGE AS
www.djb.no

Allt av artister og underholdere

TILBUDSGUIDEN

TRENING

TRENING MED MENING

Vi tilbyr
Treningstudio
Thai Boksing
Boksing
Yoga, HIIT
PT, Badstue

OSLOS MEST KOMPLETTE STUDENT MEDLEMSKAP
480kr / 12mnd
ALLE TIDER
BADSTUE

20% STUDENTRABATT

Mandalls Gate 18, Oslo
trinityclub.no
kundeservice@trinityclub.no

STUDENTBOLIG

ANKER STUDENTBOLIG

På leting etter et nytt hjem?

www.ankerstudentbolig.no

KULTUR

Sentralen

Hos oss arrangeres det hundrevis av arrangementer i året.

Konsert, klubb og musikk
Kunst, teater og dans
Quiz, sosialt og kreativt
Boklesninger, lanseringer, samtaler og utstillinger
Festivaler
Åpen mikrofon

Victoria NASJONAL JAZZSCENE

Karl Johansgt. 35

Oslos mest spennende konsertprogram med jazz, improvisasjon og musikk som ikke ligner annet

Studentpriser
Uhørt! med gratis inngang

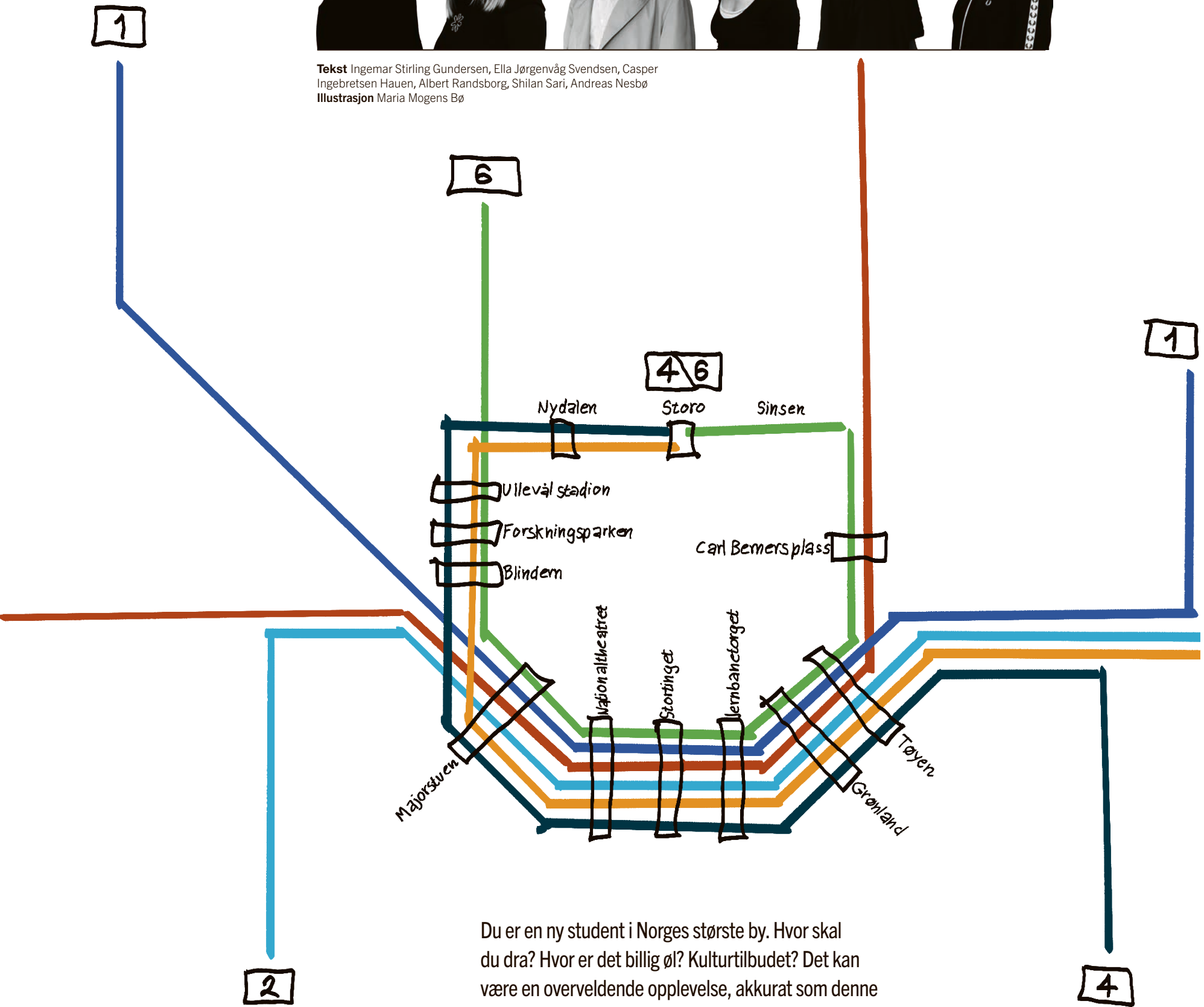
nasjonaljazzscene.no

REDAKSJONENS STORE

Oslo-Guide

Tekst Ingemar Stirling Gundersen, Ella Jørgenvåg Svendsen, Casper Ingebretsen Hauen, Albert Randsborg, Shilan Sari, Andreas Nesbø
Illustrasjon Maria Mogens Bø

Du er en ny student i Norges største by. Hvor skal du dra? Hvor er det billig øl? Kulturtilbudet? Det kan være en overveldende opplevelse, akkurat som denne guiden. Her er noen tips til de beste stedene i Oslo.

Oslo by har så mye hun kan by på. I Norges hovedstad florerer med ulike restauranter, kafeer, barer, kulturtilbud og steder. Redaksjonen i Universitas består av folk med ulik tidsfart i byen, fra innfødte til nybegynnere. Det finnes nesten flere Oslo-guider enn trikestopp i byen. Mange slike guider bærer preg av at skribentene skal

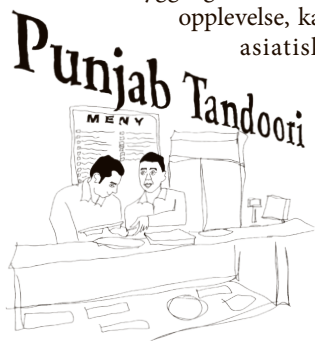
vise hvor fet og påkoblet de er, heller enn å gi en oversiktlig guide til en nyinnflytter. I denne guiden skal vi fortelle deg hvilke steder i Oslo vi liker, uten ironisk distanse eller skjulte agendaer. Hold deg fast, for her kommer så mange tips at du er uteksaminert fra masterstudiet ditt før alle tipsene våre er testet.

Restauranter og kafeer

Tips til gode restauranter og kafeer var så mange at redaksjonen måtte plukke et par utvalgte. Synonymt med Oslo-tips er gjerne Szechuan Chengdu i Trondheimsveien. Restauranten er en opplevelse, for å si det mildt. Både smaksmessig og åndelig. Lille Saigon og Dalat Cafe ligger rett over hverandre i nærheten av Torggata, og redaksjonen kan anbefale begge stedene for god vietnamesisk mat. Punjab Tandoori på Grønland kalles en institusjon og du kan få en rimelig middag til rett over hundrelappen. Et steinkast unna ligger Waaberi Restaurant som tilbyr somalsk mat, som både smaker godt på tunga og for pengepungen.

Mange er glade i kebab, og de fire store som tilbyr nattmatklassikeren er La Cetta i Thereses gate, Pizzamester'n i Gladengveien, Papa Rosa i Østensjøveien og Tåsen Cafebar på Tåsensenteret. Hvis du vil kombinere vorspielet med en hyggelig restaurantopplevelse, kan asiatiske

Kulturliv

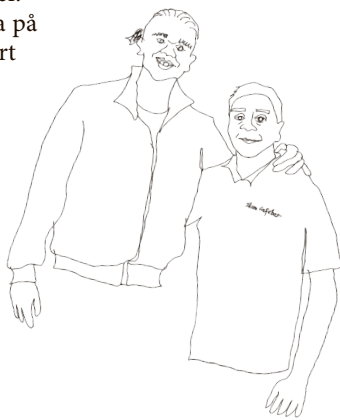
Oslo er lett å gå seg vill i – også kulturelt. Men frykt ikke: Her er noen steder å begynne. På Vega Scene kan du se kinofilm til hundrelappen på mandager, mens Cinemateket byr på gamle filmer og klassikere – også til en billig penge. Den 24. til 30. august går også den årlige Oslo Pix Filmfestivalen av stabelen, der studenter får enkeltbilletter for 145 kroner, med opptil flere gratisvisninger rundt om i byen.

Er du heller sulten på scene-kunst? Meld deg inn i Unge Nasjonal, da vel! Med gratis medlemskap for deg mellom 15 og 25 år, får du billetter til kun 130 kroner. På Det Norske Teatret har de et tilsvarende tilbud for samme aldersgruppe, Yngda, der du kan sikre deg teaterbilletter til 150 kro-

Unco i Bjerregaards gate og pizabaren Valentino i Trondheimsveien friste med både god mat og billig øl. Hvorav førstnevnte har byens billigste øl til 35 kroner. Thai Corner i Trondheimsveien er vanskelig å få øye på, men har god thaimat til en billig penge.

Er det derimot et bakverk og en kaffe du ser etter, er Oslo rik på estetiske og hyggelige kafeer. Pust i Slemdalsveien har utmerket kaffe og masse plass. Fuglen er en antikk kafé som nylig ble kåret til verdens beste kaffebar av det britiske magasinet Monocle. Farine, rett ved Kampen kirke, er stappfull på søndager med god grunn. I Gamlebyen kan du finne Arv Kaffe og Retro som er en superhyggelig og fargerik kafé med pannekakebuffet på søndager. Ikoniske Hønse-Lovisa på Sagene er foreviggjort i Harald Eias sketsj: Oslo-losen.

Tåsen Cafebar & Pizza

ner. To medlemskap, massevis av teatralisk påfyll, og mer enn nok penger igjen til pils.

Apropos pils har Oslo nok av tilbud for deg som helst vil oppleve kulturlivet med litt høyere promille og litt lavere skuldre. På Frank Znort på Blå får du gratis livemusikk og en av byens mest særegne søndagsopplevelser, ofte med en reparerspils i hånden. Går vennene du sikret deg i fadderuken med skjort over bukse, kan det også være en idé å gjøre seg kjent med OsloOmvendt. Tjenesten er en guide til Oslos undergrunns- og klubbscene, og samler ukens konserter, klubbkvelder og raver på ett sted.

Barer og utesteder

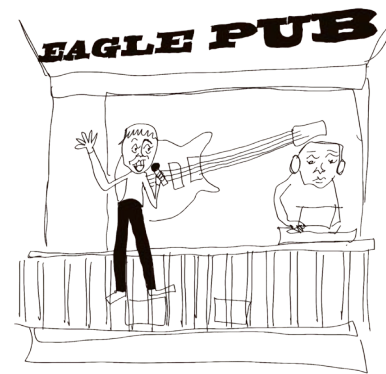
Vi er alle studenter her i avisen, og vet at en god bar for studenter har ett kriterium: lav ølpris. I forrige ukes Universitas kunne du lese at vi befinner oss i verdens dyreste studentby. Til tross for dette skal det gå an å drikke seg full her i byen, uten å gå konkurs.

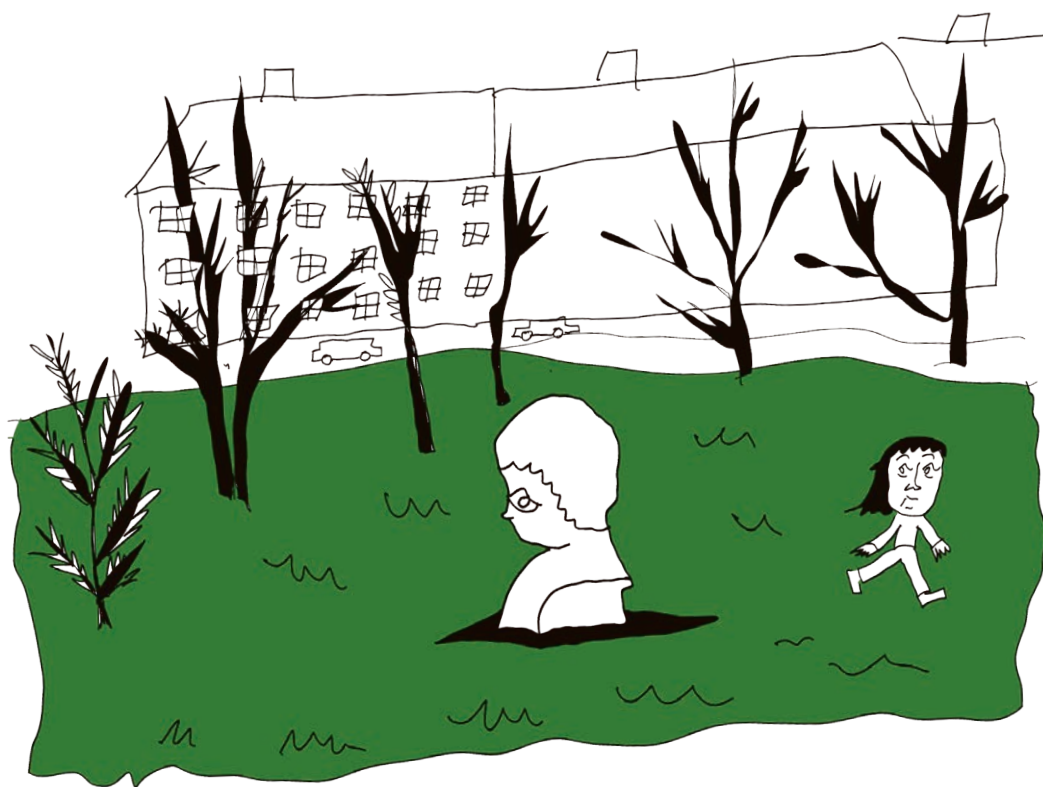
Utenom de gamle traverne U1, Samfunnet Bislet og Biso-kroa finnes det noen rimelige *gems* her i byen. Mastermind har 58 kroner for ølen, og har to filialer, en i Schweigaards gate og en i Prinsens gate. Sentralt! Bab Touma i Thorvald Meyers gate ligger et steinkast fra Schous plass og kan by på stor uteservering, øl til 55 kroner frem til klokken 21 og noen småretter fra Midtøsten. No Name ligger lenger oppe på Løkka. Trass et intetsigende navn og lite plass, kan baren briljere med 2 for 135 på Aperol Spritz, vin og øl. Trenger du flere tips til billige vannhull, er pilsguiden.no en god kompanjong.

Café Lyon i Sannergata kalles Oslos beste pub av et redaksjonsmedlem. Et annet medlem hevder Rennan nær Sinsenkrysset er en av Oslo-drunkernes siste utposter med spill og billig øl. Et steg opp i prisklassen finner du karaoke-klassikeren Eagle på Grønlandsreiret. Den *bougie* pizza-baren Skovveien i nevnte vei er en Frogner-favoritt. Det samme er Izakaya på Pilestredet. Det er lov å unne seg en litt dy-

rere kveld i kjølvannet av storstipendet. Det er også vanskelig å komme utenom Café Sara i Torggata. Elsket av mange, hatet av like mange.

Det finnes også studenter som ønsker en annen kveld enn øl og tomprat på en bar. Hvis du ønsker deg et dansegulv, kan Villa i Møllergata og Blå i Brenneriveien anbefales. To technosteder som satser på gode DJ-er. Berlin i Oslo er en sjelden stemning, men disse to er nok det nærmeste. Cafe Sør i Torggata er stedet å dra om du er av typen som digger afrobeats, eller om du vil danse salsa. Salsatorsdag hver torsdag! Er du en altetende festgjenger, vil redaksjonen anbefale Gamle Skobutikken i samme gate.

Datespots

Det å flytte hjemmefra for første gang setter bremseklosser på mange av livets bevegelige deler. Men for datinglivet ditt bør denne friheten være som å helle rakettbensin i tanken. Enten du liker blomst, stilk eller begge deler, bør du oppsøke et veksthus før pollineringen kan skje. Her er noen slike steder som kan skyte fart i blomstringen og sende temperaturen opp noen hakk.

Alle vet at mat i munnen er et godt alternativ til ord i munnen. Så om du er av den ordfattige eller skjenerte typen, bør et sted som tilbyr føde være det første du ser etter når du skal velge datedest. Liker du å dele, er Albertine Spiseri på St. Hanshaugen stedet for deg. Bestiller du meze får du og daten din muligheten til å røre i hverandres hummus, og hen blir kanskje mindre skeptisk til tanken på å senere utveksle spytt med deg.

Kanskje mangler du tenner til å tygge, eller er en som behøver litt sannhetsserum for å få pratemaschinen i gang. Da kan et romantisk sjenkested være stedet for deg. Merkur Bar på Haugen, Art Bar over Dælenenga, Rivertz på Sa-

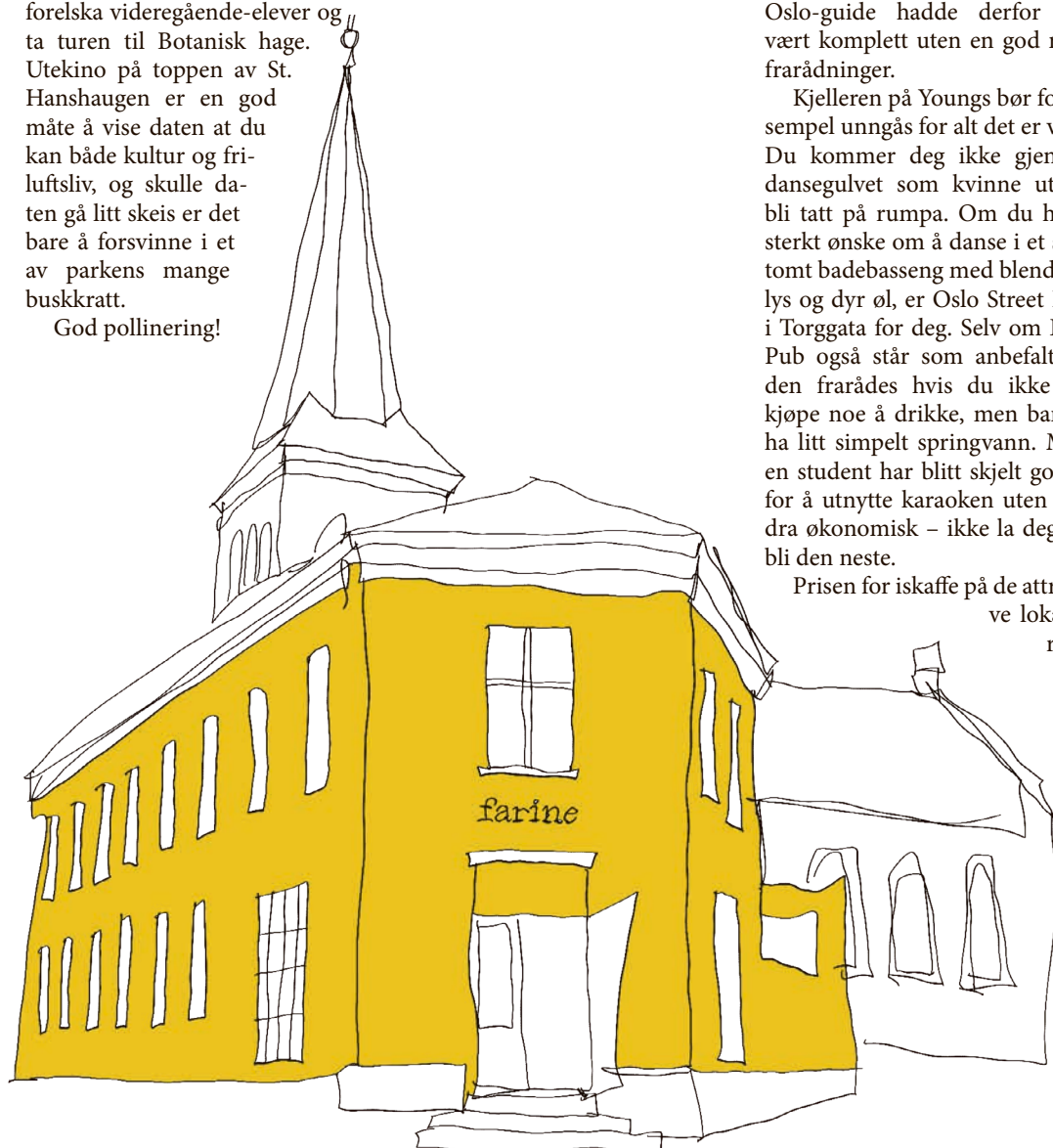
gene og Konoji i Trondheimsveien er intime steder som tvinger deg og daten din tett inntil hverandre. Barene kan derimot svi litt i lomma, så om strategien din er å bare gi daten ølbriller kan både Sport 33 på Løkka, Bydelskroa på Tøyen eller Buen Bar på Rosenhoff være mer til din smak.

Er du blakk, har alvorlig astma eller lider av lammende klaustrofobi, bør nok daten foregå under åpen himmel. Vær som alle forelska videregående-elever og ta turen til Botanisk hage. Utekino på toppen av St. Hanshaugen er en god måte å vise daten at du kan både kultur og friluftsliv, og skulle daten gå litt skeis er det bare å forsvinne i et av parkens mange buskkratt.

God pollinering!

FUGLEN

Parker

Oslo er en by der du må vite hvor du skal gå for å finne godbitene. Parker for eksempel. Det finnes mange grønne oaser midt i en ellers noe grå by.

Svartdalsparken er en skjult perle på Oslos østkant. Parken følger Alnaelva, og er et rolig sted som er perfekt for en joggetur! På veien kan du også stikke innom kafeen og baren Kruttverket og ta deg en session i badstua de har. Beveger vi oss nordvestover til Torshov kan du finne to utmerkede grønne områder. Torshovdalen er en gigantisk park med et stort hode i midten. Du må nesten

bare dra dit og se det selv. Hundre meter unna finner du Torshovparken, som er et mindre alternativ hvor du kan spille volleyball eller rulle ned bakken. Det er en stor bakke.

Hvis du flyttet til Oslo for å oppleve Trier-estetikken, bør du sjekke ut St. Hanshaugen park og skulpturparken og utsikten på Ekeberg. Forresten, visste du at Skrik ble malt på Ekeberg? Det visste ikke jeg før jeg plutselig var der. Du kan finne turistattraksjonen på vei opp til utsiktspunktet.

Frarådninger

Tigerstaden byr også på en rekke steder du gjerne kan droppe. En Oslo-guide hadde derfor ikke vært komplett uten en god rekke frarådninger.

Kjelleren på Youngs bør for eksempel unngås for alt det er verdt. Du kommer deg ikke gjennom dansegulvet som kvinne uten å bli tatt på rumpa. Om du har et sterkt ønske om å danse i et svett, tomt badebasseng med blendende lys og dyr øl, er Oslo Street Food i Torggata for deg. Selv om Eagle Pub også står som anbefalt, må den frarådes hvis du ikke skal kjøpe noe å drikke, men bare vil ha litt simpelt springvann. Mang en student har blitt skjelt godt ut for å utnytte karaoken uten å bidra økonomisk – ikke la deg selv bli den neste.

Prisen for iskaffe på de attraktive lokalene rundt

omkring i byen er ikke verdt det.

Et redaksjonsmedlem holder derfor heller en knapp på iskaffe fra matbutikken i en av byens parker ovenfor en tur på Kaffebrønneriet eller Åpent Bakeri. Studentstamstedet Los Tacos må dessverre også frarådes. Den billige ølen før klokken 21 er absolutt fristende, for du skjønner at det er snakk om 0,4 liter med Bergen-øl til samme pris som alle andre barer med happy hour samme tid. Maten er heller ikke noe å skrive hjem om. Justisen og Café Amsterdam er heller ikke favoritter blant redaksjonen. Sistnevnte poserer som en brun pub, men er i realiteten et svindyr utested uten sjel eller hensikt. Kanskje klisjefult, men alt på Aker Brygge kan også frarådes. Fra den franske restauranten Pastis, der det spilles høy listepop på toalettet, til Louise Restaurant og Bar. Med mindre målet er å bruke mest mulig penger, finnes det langt mer hyggelige steder lengre nord for Oslofjorden.

Oslo by har mange flotte tilbud innenfor alt du skulle trenge som student i byen. Det er helt sikkert mye kulere restauranter og barer som er blitt gatekeepet av oss i redaksjonen – noen ting må man bare finne ut på egen hånd. Vi håper likevel vi har gitt dere noen tips til et flott liv i Norges hovedstad.

BRUDD: Lovbrudd omkring arbeidsmiljøet på utdanningsvitenskapelig fakultet.

ARKIVFOTO: AURORA YTREBERG MELØE

Fant flere lovbrudd på UiO

UiO er pålagt aktivitetsplikt av myndighetene etter funn av flere sentrale lovbrudd. Dette setter spørsmålstegn ved universitetets rutiner på fakultetene.

UiO

Tekst Andreas Nesbø og Erik Aubert

På Det utdanningsvitenskapelige fakultet (UV) ved Universitetet i Oslo (UiO) var Arbeidstilsynet på besøk i juni. Der avdekket de brudd på flere sentrale regler som beskytter de ansattes arbeidsmiljø. Det viser et vedtak som Universitas har fått innsyn i.

Som følge av dette har Arbeidstilsynet vedtatt pålegg mot UiO om å styrke kartlegging, samt å iverksette tiltak eller utarbeide en plan for å redusere psykososiale og organisatoriske risikofaktorer i arbeidsmiljøet.

Les hvilke regler Arbeidstilsynet anså brutt i faktaboksen til denne artikkelen.

Systematisk HMS-arbeid

Arbeidsmiljøloven krever at arbeidsmiljøet til enhver tid skal være «fullt forsvarlig». For å oppnå dette stiller loven krav til at arbeidsgiver må jobbe systematisk med de ansattes helse, miljø og sikkerhet (HMS), som blant an-

net innebærer å kartlegge HMS-relaterte farer og risikoer i virksomheten.

Ved tilsynet ble det funnet flere positive sider ved arbeidsmiljøet, men også utfordringer knyttet til blant annet det psykososiale. Det psykososiale arbeidsmiljøet handler om hvordan den ansatte har det på jobb, og det sosiale samspillet med kollegaer.

Arbeidstilsynet mener at UiO ikke har oppfylt sine plikter til å drive systematisk HMS-arbeid etter arbeidsmiljøloven, og konkluderer med at dette er en underliggende årsak til problemene med arbeidsmiljøet på instituttet.

I vedtaket forklarer Arbeidstilsynet at UiOs forsømmelser «innebærer at virksomheten ikke har tilstrekkelig grunnlag for å identifisere og håndtere risiko, og medfører dermed en økt sannsyn-

lighet for at kravene til arbeidsmiljøet [...] ikke er oppfylt».

Av denne grunn vurderer arbeidstilsynet at universitetet også har brutt lovens krav til at arbeidsmiljøet skal være «fullt forsvarlig».

Noe å strekke seg etter

Forskerforbundet, som er en av de største fagforeningene ved UiO, skriver til Universitas på e-post at de mener det er positivt at Arbeidstilsynet kommer med tydelige råd og vedtak. Det er viktig at det settes søkelys på arbeidsmiljø, skriver de, og følger opp:

«Vår erfaring er at UiO enda har noe å strekke seg etter når det gjelder systematisk arbeid og konkrete planer for forbedring av arbeidsmiljø. UiO har tydeligvis ikke gode nok rutiner når det

UiO har tydeligvis ikke gode nok rutiner

Forskerforbundet

kommer til planlegging av tiltak og iverksetting av disse».

Forskerforbundet forklarer at de som tillitsvalgte ofte blir involvert først etter at problemer er oppstått, og derfor mener det er svært viktig at arbeidsgiver kommer i forkant.

De støtter Arbeidstilsynets krav om planer og tiltak, og ser frem til samarbeidet med å følge disse opp, og «til en bred involvering av både tillitsvalgte, verneombud og ansatte i det videre arbeidet».

Avslutningsvis presiserer fagforeningen at UiO skal sikre de ansatte et forsvarlig psykososialt arbeidsmiljø, og at det gjelder over hele UiO.

Klager ikke

Fakultetsdirektør ved UV, Bård Kjos, svarer på vegne av UiO.

I en e-post til Universitas bekrefter han at vedtaket ikke vil påklages, og at fakultetet nå skal følge opp tiltakene ved å lage en risikovurdering og prioritert tiltaksplan.

«Begge deler vil skje med deltakelse av representanter for de ansatte, BHT, (bedriftshelsetjeneste, journ.anm.), og vernetjenesten med støtte fra fakultetet.».

Kjos forteller at fakultetet både i 2022 og 2024 gjennomførte arbeidsmiljøundersøkelser med påfølgende oppfølging av resultatene, hvor medarbeidere var involvert.

Ifølge Kjos ble arbeidsmiljølovens krav til virksomhetenes arbeid med det psykososiale arbeidsmiljøet tydeliggjort. Med dette som bakteppe fant tilsynet at

det arbeidet som tidligere er gjort «ikke fullt ut imøtekommer lovens krav til risikovurderinger og prioriterte oppfølgingsplaner».

Avslutningsvis retter fakultetsdirektøren takknemlighet overfor UiO sentralt, som han mener i år har gjort et godt arbeid med å støtte fakultetene på dette arbeidet. Han ser for seg at dette vil gjøre det enklere å sikre gode prosesser over hele universitetet.

Hvilke regler Arbeidstilsynet fant brudd på:

- + Arbeidsmiljøloven § 3-1 om krav til systematisk HMS-arbeid.
- + Arbeidsmiljøloven § 4-1 om generelle krav til arbeidsmiljøet.
- + Arbeidsmiljøloven § 4-3 om krav til det psykososiale arbeidsmiljøet.
- + Forskrift om organisering, ledelse og medvirkning § 7-1 om gjennomgående krav til kartlegging og risikovurdering.
- + Forskrift om utførelse av arbeid §§ 1A-2 og 1A-3 om kartlegging og risikovurdering av det psykososiale arbeidsmiljøet i virksomheten.

NY SU-LEDER:

Menn, Mamdani og Moderparti i motvind

Sara Ude Hasle (24) meldte seg inn i Sosialistisk Ungdom fordi kjæresten maste. Nå er hun leder.

Politikk

Tekst Theo Salinas Odegard
Foto Shilan Sari

Kampanjemateriale etter Arendals-uka ligger fortsatt igjen når Universitas møter Sosialistisk Ungdoms (SU) nye leder, Sara Ude Hasle (24), på SUs hovedkontor i Møllergata.

Det er lett å tro at noen som leder et politisk ungdomsparti alltid har brent for politikk. Det gjelder ikke Hasle.

– Jeg syntes det var veldig kjedelig med politikk. Jeg syntes det var helt grusomt, sier hun.

Fra Sandefjord gikk veien til et årsstudium i sosiologi og deretter lærerstudier på Oslomet, som hun tok permisjon fra for å lede SU på fulltid. Politisk hadde hun alltid visst hvor hun sto, og hun likte verken Erna eller Sylvi. Men det var kjæresten som til slutt fikk henne inn i partiet.

– Jeg meldte meg opprinneleg inn for at hun ikke skulle mase så mye, forteller Hasle.

Jeg syntes det var veldig kjedelig med politikk. Jeg syntes det var helt grusomt

Sara Ude Hasle, leder i SU

I SU fant hun et fellesskap som ville endre verden. Da hun senere ble innstilt som leder, bare 23 år gammel, var reaksjonen enkel:

– Jeg tenkte shit, dette blir spennende!

Motvind fra start

– Flere unge, særlig menn, stemmer til høyre om dagen. Hva mener du SU og venstresida bommer på i oppmerksomhetskampen?

– Det er et samfunnsproblem at man ikke har tatt tak i utfordringene unge menn står overfor i dag.

Hasle mener høyresiden selger enkle løsninger på komplekse problemer og peker på en individualistisk fortelling hun mener er skadelig:

– Hvis jeg bare jobber litt hardere, kjøper meg den fete bilen, trener litt mer og får litt større muskler, så får jeg en bra dame, og da blir livet

komplett. Den tankegangen er ganske farlig, sier hun.

Hun kobler unge menns ensomhet og psykiske helse direkte til en kultur der følelser er tabu:

– Man har blitt lært opp til at det ikke er greit å snakke om følelser. Da er man feminin.

Løsningen, mener hun, er ikke enkle svar, men mer fellesskap samt gode helsetjenester i hele landet, uavhengig av by eller bygd.

– Så det er ingen stor taktikk for å få tilbake gutta på venstresida?

– Jo, taktikken er å ha gode fellesskapsløsninger, å minne folk på at velferdsstaten er bra og verdt å betale skatt for.

Et robust ungdomsparti

Konteksten for oppmerksomhetskampen er at moderpartiet Sosialistisk Venstreparti (SV) i motvind. Hasle legger ikke skjul på det.

– Det går ikke sånn dritbra med SV om dagen, sier hun uten å nøle.

På den andre siden vokser SU med flere medlemmer, flere aktive lokallag, og var det fjerde største ungdomspartiet i fjorårets skolevalg. Det gjør at hun ser SUs viktigste oppdrag som å presse en sliten moderorganisasjon fremover.

– Det er jo ikke vår jobb å redde SV, det må de gjøre selv. Samtidig har vi en viktig rolle i det, sier hun og fortsetter.

– Da vi forhandlet revidert na-

sjonalbudsjett spilte SU inn både på politikk rundt bolig og kollektivtransport. Det var to ting SV prioriterter, og fikk gjennomslag for.

Hun understreker at hun gjerne skulle hatt en mer aktiv klimapolitikk i moderpartiet, men at det ikke er lett når samarbeidspartnerne inntill nylig var Arbeiderpartiet og Senterpartiet.

Studiestøtte og tullestudier

Som lærerstudent har hun selv kjent dyrtiden på kroppen. Hun peker på ambisjoner om å løfte studentøkonomien ved å knytte studiestøtten til 2,5 ganger grunnbeløpet i folketrygden, bygge flere studentboliger og senke prisene på kollektiv transport for studenter.

Rundt debatten om «tullestudier» er hun mer prinsipiell enn defensiv.

UNG SOSIALIST: Sara Ude Hasle (24) vil få gutta tilbake på venstresiden.

– Man vet aldri hva slags kompetanse vi trenger om tre, fem, ti år, sier hun, og avviser Høyres forslag om å kutte studiestøtte til enkelte fag.

Samtidig kritiserer hun den store akademiseringen av arbeidslivet.

– Man må få flere folk til å bli fagarbeidere, men når man først begynner å studere så ser jeg på kompetanse som noe grunnleggende positivt. Det har jo en verdi i seg selv at folk studerer også.

Inspirasjon over dammen

I spørsmål om politisk forbilde, går svaret til New York heller enn Youngstorget.

– Jeg syns han gjør mye bra, sier hun om Zohran Mamdani, og trekker fram dørbank-strategien hans som noe SV kan lære av. Hun ser klare paralleller mellom hans evne til å møte folk der de er, og det hun selv ønsker for SU.

Planen for egen organisasjon handler om å hente frem en aktivistkultur hun mener har blitt for

stillesittende.

– Det er ikke bare pizzamøter som endrer verden, sier hun. Demonstrasjoner i pissregn og fakkeltog mot rasisme snakker hun varmt om.

I likhet med sitt forbilde Mamdani er Hasle aktiv på Tiktok der hun legger ut politiske meninger og glutenfrie oppskrifter.

– Det blir nok mindre oppskrifter og mer rants. Jeg har jo ikke et dritsvært sosiale-medier-team, men det blir bra.

ANNONSE:

JOURNALISTER

Er du opptatt av temaer som ikke alltid blir dekket i de store avisene? Kanskje er du en som leser en anmeldelse og tenker «dette kunne jeg gjort veldig mye bedre»? Da er du kanskje en interessant person for oss i Universitas.

Opplys gjerne hvilket område du helst ønsker å jobbe med.

Søknad, CV og spørsmål om stillingen rettes til ansvarlig redaktør Ingemar Stirling Gundersen på mail: stirlingingemar@gmail.com

FOTOGRAFER

Vi ser etter dyktige fotografer som kan fortsette det gode arbeidet vi allerede gjør på fotofronten i Universitas, i alt fra kultur til gravejournalistikk, nyhet til reportasje. Om du har videokunnskap er det et stort pluss. Du er teknisk god og evner å arbeide selvstendig men også i team. Eget fotoutstyr er en forutsetning for stillingen. Arbeidet er stort sett på dagtid, men kan også utføres kvelder og helger.

Søknad, CV, arbeidsprøver og spørsmål om stillingen rettes til fotosjef Shilan Sari på mail: shilansar@gmail.com

SOSIALE MEDIER-JOURNALISTER

Vi leter etter et kneppe SoMe-journalister som skal komme på ideer til, utforme og produsere innhold til sosiale medier-kontoene til avisen. Tidligere erfaring med SoMe-innhold er en fordel, men ikke et absolutt krav. Arbeidstid planlegges sammen med SoMe-redaktør.

Søknad, CV, arbeidsprøver og spørsmål om stillingen rettes til SoMe-redaktør Lovise Knutsen på mail: loviseik@gmail.com

UTTEGNERE

Vi leter etter kreative grafikere som er gode til å få journalistisk stoff til å skinne! Som uttegner er du en del av et team som jobber med å tegne ut saker, levert av journalistene, til papiravisen. Erfaring med Indesign og Photoshop er en fordel, men ikke et absolutt krav. Det viktigste er at man er motivert til å lære.

Søknad, CV og spørsmål til stillingen kan rettes til desksjef Emilie Sveinsson på mail: emiliesveinsson@gmail.com

Fadderuke eller Arenda

KØ: UiA-teltet var populært.

Arendal. Øl. Nach. Rektorer. En perfekt kveld for studentledere og *networking*. Universitas har dratt på Studentnacet på Arendalsuka!

Arendalsuka

Tekst Petter Andreas Lona
Foto Petter Andreas Lona

Universitas skrev forrige uke at norske universiteter brukte over 5,5 millioner på Arendalsuka i fjor. Av de 20 000 besøkende er likevel få studenter. Til tross for glissen deltakelse har studentene i 14 år hatt sitt eget arrangement under Arendalsuka: Studentnacet.

Arrangementet er stappfullt hver gang, noe som vitner om at byråkratene og næringslivstoppene er lei av den vanlige praten som foregår mellom elitene under Arendalsuka.

I år var Arendalsukas moteord «kunstig intelligens». Godt over 200 arrangementer hadde enten «AI», «KI» eller «kunstig intelligens» i tittelen. Heldigvis for Universitas' utsendte, som nå var drittlei diskusjoner om KI i den ene eller den andre sektoren, var

Studentnacet fritt for KI-tema-tikk. Og ikke nok med det: Ølen kostet bare 50 kr.

– Vi innførte sitatforbud for ti minutter siden, sier president i Ansa, Maud Alfstad Bjørgum, fra scenen. Sammen med Norsk studentorganisasjon (NSO) arrangerer Ansa Arendalsukas største nach.

Mastergrad i fadderuke

Vi spoler 20 minutter tilbake. Utenfor teltet forteller leder av NSO, Eva Franko Aas, at det er få studentrettede arrangementer på Arendalsuka.

– De er veldig glad i å snakke om studenter, men uten studenter til stede, sier Aas.

– Studenter representerer jo en stor del av befolkningen. Er det et problem at de ikke har den samme muligheten til å delta på demokratiets dansegulv?

– Nå tror jeg kanskje dette var demokratiets dansegulv for ti år

RØD BIL: I denne bilen kjørte Studentersamfundets debattgruppe fra Trondheim til Arendal.

siden.

– Hva vil du si det er nå?

– Man kaller det jo runkeringen for dem som hadde fritak fra gym og sånn. Men jeg syns jo det er viktig at man minner folk på at når man snakker om studenter, så må man ha med studenter i pane-

lene.

– Fadderuka krasjer jo med Arendalsuka, som mange kaller politikernes fadderuke. Hva er det mest verdt å delta på for en student?

– Det er litt flaut, men man må bare eie det, sier NSO-lederen, og

KI: Hjelp.

fortsetter:

– Som en som har vært med på elleve fadderuker, skulle jeg mye heller vært med på Arendalsuka, innrømmer Aas, som har studert juss med fadderuke to ganger i løpet av året.

Isuke?

DEBATTKOMITÉ: Liva Berge Flo er debattansvarlig i debattkomiteen til Studentersamfundet i Trondheim.

LÆRERIKT: Øivind Dagsvik Eskedal, kommunikasjonsdirektør ved UiA tror Arendalsuka kunne vært lærerikt for studenter.

FADDER: NTNU-student Dennis Gjesdal Hillesund skulle egentlig vært fadder, men dro til Arendal i stedet.

Kunne godt vært flere studenter
Tidligere på dagen møtte vi Øivind Dagsvik Eskedal, kommunikasjonsdirektør ved Universitetet i Agder (UiA). Han har mye av ansvaret for arrangementene i seminarteltet de har satt opp under Arendalsuka.

– Hvordan er det med studenter denne uka, er det mange av dem?
– Nei, ikke særlig mange. Vi kunne godt hatt flere.

Fadderuka ved UiA og mange andre utdanningsinstitusjoner skjer samtidig som Arendalsuka.

– Det utfordrer oss at det er samme uke hvert år, og at den kolliderer med en tid hvor studentene fokuserer på noe annet.

For studentene som velger Arendal, betyr det derfor å droppe deler av det som skjer hjemme på campus.

– Jeg tror mange studenter hadde hatt nytte av å gå rundt her, ikke minst fordi man får møte folk som mener noe helt annet enn en selv, sier kommunikasjonsdirektøren.

Uten stream med litt i glasset

– Vil du si litt om ideen bak Studentnatch?

– Tanken er å samle folk for å snakke om saker som er aktuelle for studenter, på en lavterskel måte, uten at det strømmes og med litt i glasset, forteller Aas

Hun legger til at utdanningsektoren er preget av å være veldig seriøs, spesielt under Arendalsuka. Under arrangementet er det derfor innført sitatforbud.

Aas forklarer det med at politikerne og deltakerne kan si ting de vanligvis ikke ville sagt.

– Maud og jeg skal også dra noen groviser på starten for å varme opp litt, legger hun til.

– Som du ikke vil ha på trykk?
– De holder seg godt utenfor, tenker jeg.

– Hold kjæft

Universitas' utsendte prøvde å komme i kontakt med flere i publikum før natchet startet. Men det var ikke alle som ville prate med oss. For noen av rivaliserende årsaker.

– Nå jobber jo jeg faktisk i Studvest, så jeg tror ikke jeg vil uttale meg til dere, sier en som jobber i Studvest.

Hvorvidt Studvest skriver en like god reportasje fra Arendalsuka, gjenstår å se.

Det var også usikkert om dette var et studentnatch eller en studentmingling. Bakre rad ble forsøkt stilnet flere ganger under debatten.

– Hold kjæft, ropte for eksempel Aas i mikrofonen idet hun skulle stille et spørsmål til panelistene.

De holdt kjæft i to minutter.

– Hvordan fungerer dette som en møteplass under Arendalsuka?

– Jeg tror dette er et av de få ar-

rangementene som virkelig er en møteplass for studenter. Der man har mer enn tre obligatorisk inviterter studenter i et hjørne, svarer Aas.

– I tillegg er det mange som har vært tillitsvalgte i NSO og Ansa før som deltar her.

I forbindelse med fjorårets stortingsvalg arrangerte også NSO Studentnatch i andre byer enn Arendal for første gang.

– I en valgkamp tror jeg mange setter pris på denne arenaen. De politikerne vi inviterer inn synes det er en fin måte å tulle med ting som vi tar seriøst, sier Aas.

Bursdagssang

På studentnatchet var flere av landets rektorer, blant annet Christen Krogh fra Oslomet, Tor Grande fra NTNU og Ragnhild Hennum fra Universitetet i Oslo (UiO). Ifølge kilder Universitas har pratet med, har rektorene sitt eget vors i forkant av studentnatchet.

Men det er ikke rart at det var god stemning blant den norske

Maud og jeg skal dra noen groviser på starten for å varme opp litt

Eva Franko Aas, leder i Norsk studentorganisasjon

rektorstanden. NTNUs rektor Tor Grande hadde faktisk bursdag den dagen Studentnatchet fant sted.

To ganger fikk han bursdagsang. Den andre gangen ble han motvillig dratt opp på scenen av stortingsrepresentant Hege Bae Nyholt, til full allsang fra natchets deltakere.

Universitas, Norges største stu-

dentavis, gratulerer 63-åringen med overstått!

Karaoke på Sisters

Blant dem som har tatt turen innom natchet, er Liva Berge Flo. Hun er debattansvarlig i debatt-

Vi savner Bellona-båten

Liva Berge Flo, debattansvarlig ved Studentersamfundet i Trondheim

komiteen til Studentersamfundet i Trondheim.

– Dette hadde blitt min femte fadderperiode hvis jeg hadde blitt igjen i Trondheim. Så da var det like så greit å finne på noe annet.

Debattkomiteen har reist hele veien fra Trondheim i en rød varebil for å være her hele uken.

– Hvorfor drar dere hit?
– Det er for å få litt skoling.

Ifølge Flo er også Arendalsuka et fint sted å finne debattanter til høstens debatter i studentersamfunnet.

Under Arendalsuka har flere arrangementer gratis alkohol, i motsetning til fadderuken hjemme i Trondheim.

– Er det et pluss?

– Ja, det vil jeg si. Man må jo særlig oppsøke disse båtene, da.

– Hvilken båt skal dere på i kveld da? Hvor er det best natch?

– Vi savner Bellona-båten.

– Jeg tror de nesten gikk konkurs på grunn av Arendalsuka i fjor. De delte ut sykt mye bobler. Så det blir jo dessverre ikke Bellona-båten i år, sier Flo.

Fjorårets Arendalsuke ble heldigvis ikke dråpen for miljøstiftelsen, som berget seg så vidt fra konkurs rett før sommerferien.

– Men det blir nok karaoke på Sisters i år. Det er der det skjer!

50 KRONER: Dette må være Arendalsukas desidert billigste pils!

HURRA: Rektor Tor Grande fikk stående applaus fordi han fylte 63 år.

STAPPA: Det var smekkefullt da Universitas prøvde å dekke Studentnatchet.

MOBILFORBUD I FORELESNING:

– En barnliggjørin

VITENSKAPELIG BERETTIGET: Ifølge Sofie Sara Abrahamsson har mobilforbud utelukkende positive effekter.

UTENKELIG: Raino Malnes vil ikke legge seg borti hva studentene driver med.

Mobilforbud viser seg særlig virkningsfullt på studenter som presterer dårlig. – Hvorfor skal vi ikke innføre et tiltak som er gratis og som hjelper disse gruppene? spør forsker.

Mobilforbud

Tekst Mina Rye Wallum
Foto Shilan Sari og Nikolas Sparstad Engen

Forsknings- og høyere utdanningsminister Sigrun Aasland (Ap) oppfordrer universitetene til å ta skjermdebatten. Bør mobilforbud innføres i forelesning?

– Det vil i så fall være å gjøre studentene en bjørnetjeneste, sier leder av Norsk studentorganisasjon (NSO), Eva Franko Aas.

I et intervju med Universitas er Aas enig med NSOs standpunkt i debatten: Studentene er, enkelt og greit, voksne mennesker.

Hvor Aas vektlegger studentenes myndighet og selvbestemmelse, poengterer andre stemmer de positive effektene av et mobilforbud. En av disse er forsker ved Folkehelseinstituttet (FHI), Sofie

Sara Abrahamsson.

– Beslutninger må tas på grunnlag av det forskningen viser, og den viser at mobilforbud er positivt for studenter, konstaterer Abrahamsson.

Ingen negative effekter

I sin doktorgradsavhandling forsket Abrahamsson på mobilforbud i ungdomsskolen. Etter Abrahamssons avhandling fikk debatten om mobilforbud et vitenskapelig grunnlag: Tiltaket er beviselig virkningsfullt.

– Mine funn viste at mobilforbud har en positiv effekt på elevers karakterer og mentale helse. I tillegg fører det til mindre mobbing, forteller Abrahamsson.

I skrivende stund har nyere studier forsket på mobilforbud, også for universitetstudenter. Også disse viser positive effekter på studenters karakterer.

– Studiene bruker randomise-

ring, som innen forskning er ansett som en metodisk gullstandard. Disse studiene viser at mobilforbud har positive effekter på læring, også på universitetet.

Ifølge Abrahamsson viser ikke forskningen noen negative effekter ved tiltaket.

– Det vil ikke føre til positive effekter på alle, sier hun og viser til at høytpresterende studenter gjerne har bedre selvdisiplin, og derfor kan oppleve null effekt.

– Men for enkelte grupper, særlig de som presterer dårlig eller de med lavere sosioøkonomisk bakgrunn, ser man en positiv effekt av tiltaket. Hvorfor skal man ikke innføre et tiltak som er gratis og som hjelper disse gruppene, spør Abrahamsson.

Symbolisk

Flere forelesere har hoppet inn i debatten om mobilforbud i forelesning. Blant disse er førsteamanuensis ved Institutt for datateknologi og informatikk ved NTNU, Inga Strømke.

– Jeg ser ikke fordelene med å bruke telefonen, og jeg ser ikke ulempene med et forbud, sier hun

og legger til:

– Foreleserne har ingen midler for å håndheve et forbud. Da blir det hele symbolsk, og gjennomføringen blir veldig avhengig av den enkelte.

Ifølge Strømke sitter det likevel langt inne for en foreleser å gå rundt med pekefingeren og fortelle studenter hva de skal og ikke skal gjøre.

– Likevel har vi sett at mobilbru-

Jeg kunne aldri drømt om å legge meg borti hva studentene driver med

Raino Malnes, Professor emeritus ved UiO

ken begrenser læringsutbytte. Og det ser ikke ut til at selvregulering, som voksne mennesker i utgangspunktet skal få til, funker. Derfor tror jeg at et forbud er hensiktsmessig på dette tidspunktet, avslut-

ter Strømke.

Abrahamsson forteller at hun har snakket med flere av sine gamle professorer, som også mener at mobilbruk er et kjempeproblem, men at det er vanskelig å innføre forbud for en enkeltstående foreleser.

– De er redde for å bli upopulære. Mange av de jeg snakker med sier at en sentral beslutning hadde vært lettere, slik at man har noe å henvise til.

Professor emeritus på det samfunnsvitenskapelige fakultet ved Universitetet i Oslo, Raino Malnes, ser imidlertid på tiltaket som en infantaliserende av studentene.

– Jeg kunne aldri drømt om å legge meg borti hva studentene driver med. Det man snakker om nå er en barnliggjøring av studenter, som jeg synes vi må slutte med, sier Malnes til Universitas.

Han overbevises heller ikke av påstanden om at forbudet vil ha utelukkende positive konsekvenser.

– Tiltaket vil ha den negative konsekvensen at studenter blir behandlet som barn. Jeg tror ingenting er så viktig for læring som det

g av studenter

å oppleve seg selv som et ansvarlig og voksent menneske. At man tar ansvar for sin egen utdanningssituasjon, avslutter han.

Voksne mennesker

Studenter er altså voksne mennesker. Men hva innebærer dette?

– Jeg er enig i at studentene er voksne mennesker. Men også voksne mennesker må tilpasse seg enkelte situasjoner, for eksempel ved å vie oppmerksomheten til foreleseren, mener Abrahamsson.

– På samme måte som at vi ikke røyker eller prater høyt i forelesningssalen, så bør vi ikke sitte på mobilen. Det er ikke snakk om et forbud, men om at telefonen bør legges vekk, og ikke brukes der den har negative effekter på andre, fortsetter hun.

NSO-lederen har forståelse for at foreleserne synes mobilbruken er problematisk. Hun mener likevel ikke at et forbud er løsningen.

– Vi har allerede konsekvenser av mobilbruk i forelesning, som er å ikke stå på eksamen. Det å regulere voksne mennesker på mikronivå synes jeg derfor blir for dumt, sier Aas.

– Det vil jo få følgefeil resten av livet. Man kan ikke alltid være avhengig av et forbud, så på et eller annet tidspunkt må utdan-

BJØRNETJENESTE: Eva Franko Aas synes det er for dumt å regulere voksne mennesker på mikronivå.

Det er jo i nettopp slike situasjoner man må lene seg på det forskningen sier

Sofie Sara Abrahamsson, forsker ved FHI

ningsinstitusjonene gi slipp, fortsetter hun.

Abrahamsson poengterer på sin side at også et universitet skal undervise og forberede studentene.

– Studentene har ikke den selvdisiplinen som trengs, det bevises jo av at vi har denne debatten i utgangspunktet. Det er åpenbart et problem som studentene ikke klarer å løse selv, påstår hun.

– Uavhengig av alder så er det vanskelig for den enkelte å forstå effekten av å sitte et øyeblikk på telefonen. Vi har sett effektene av det, og det er jo nettopp i slike situasjoner man må lene seg på hva forskningen sier, avslutter Abrahamsson.

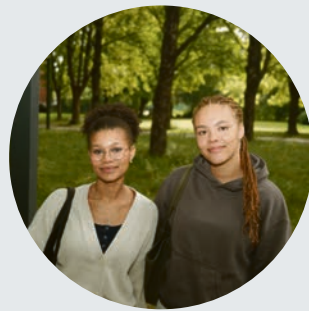
FOTO: MONA HAUGLID

PROBLEMATISK: Inga Strümke mener at mobilbruk innskrenker læringsutbyttet.

Fem på gata

– Hva mener du om mobilforbud i forelesning?

Sephora, bachelor i internasjonale studier

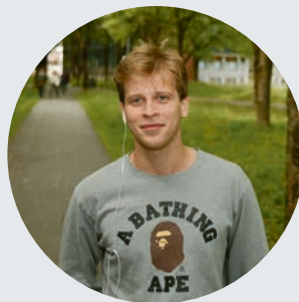

– Det høres fornuftig ut, men jeg bruker den jo for å få internett. Sånn sett er det viktig å ha den. Jeg er egentlig veldig delt.

Naledi, bachelor i internasjonale studier

– Jeg glemmer at jeg har mobilen i veska. Jeg gjør mitt beste for å fokusere og ta notater. Jeg ser ikke noen problemer med et forbud, men jeg skjønner at det kan påvirke andre.

Alan, bachelor i statsvitenskap

– Jeg synes det bør være påbudt å ha på lydløs. Det er litt irriterende når den plinger. Men å innføre et forbud kan bli litt vanskelig. Vi er jo studenter, og hvis du ikke har lyst til å følge med så skal du få lov til det.

Jakob, bachelor i estetikk, kunst og samfunn

– Jeg er imot, for jeg har et ganske bra notatsystem. Jeg liker også å google ting hvis jeg ikke forstår hva de sier. Det er litt teit å prøve å detaljstyre studentene, det er litt videregående-fakter. Jeg tenker det finnes bedre løsninger enn mobilforbud for å gjøre forelesningene bedre.

August, bachelor i musikkvitenskap

– Jeg er for et mobilforbud. Mobilen er distraherende, og kan brukes i alle andre rom. Foreleseren trenger ikke å samle inn mobilene, men det kan godt være et rom med en forventning om at man ikke bruker dem. Mobilbruk bør være unntaket, heller enn regelen.

Møt Oslos mest talentfulle designstudenter

EKSPONERING: De tre nominerte avgangsstudentene får stille ut prosjektene sine i entreen på Steen & Strøm i ukene før Oslo Fashion Week.

Veien til jobb i bransjen er langt fra enkel for nyutdannede motestudenter. De tre nominerte til Steen & Strøm Talent Award har ifølge juryen det som skal til.

Motestudenter

Tekst Mia Maria Frostad Johansson
Foto Nikolas Sparstad Engen

For andre år på rad er tre avgangsstudenter fra hovedstadens kunsthøgskoler nominert til Steen & Strøm Talent Award. Universitas tok turen til varehuset i Oslo sentrum, hvor de tre designerne stiller ut antrekk fra sine avgangskolleksjoner.

Juryen beskriver de tre nominerte som noen som «har

det som skal til». Juryleder Kaia Kongsli forteller hva de legger i dette:

– Hovedkriteriet vårt har vært at vi ønsker å se mer. At de vekker noe i oss som vi blir nysgjerrige på. Det har vært veldig viktig.

Ubalanse og ubehag

Thea Kaasa (38) er en av de tre nominerte og ble uteksaminert fra moteskolen Esmod før sommeren.

– Kolleksjonen min tar utgangspunkt i overforbruk, miljødelegger og klimaendringer,

forteller hun.

Klærne skal formidle ubehaget ved å forholde seg til konsekvensene av klimaendringene. Ubehaget skal kjennes på kroppen.

– Det er ubalanse og restriktivitet i klærne, Man kan ikke bevege seg sånn som man normalt sett

Jeg tror ikke jeg har lyst til å bidra til motebransjen

Lars Math Henrichsen (Khio), nominert til Talent Awards

ville beveget seg, forklarer hun.

Kolleksjonens mest avantgardistiske preg gir straks mening.

– Vi i Norge forbruker veldig mye elektronikk og tekstil, så det

har jeg tatt i bruk for å synliggjøre problemene.

LAN i skogen

Lars Math Henrichsen (23) er årets yngste nominerte. Etter et sømkurs i New York fikk han plass på Kunsthøgskolen i Oslo (Khio). På Steen & Strøm stiller han ut et antrekk med referanser til internettets subkulturer. I sitt prosjekt prøver Henrichsen å ha en åpen dialog om videospill og nerdekultur. Han ønsker å sammenligne det å sitte foran en pc-skjerm med å gå ut i skogen.

– Jeg prøver å samle de to, for jeg føler at det er mye av det samme narrative.

– Hva er sammenhengen, da?
– Å ville være alene og trenge å puste på sin egen måte. Den eneste forskjellen er at det ene er sosialt akseptabelt og det andre blir

Steen & Strøm Talent Award

- + Prisen ble opprettet i 2025 og er et samarbeid mellom Oslo Runway og varemagasinet Steen & Strøm.
- + Formålet er å løfte frem talentfulle avgangsstudenter ved de tre mote-skolene i Oslo: Esmod, Oslomet og Kunsthøgskolen i Oslo (Khio).
- + Gjennom besøk på skolene og vurdering av studentenes kolleksjoner har en bransjefjury plukket ut tre nominerte.
- + Vinneren blir annonsert under åpningsmiddagen til Oslo Runway Fashion Week på Kistefos museum 31. august.
- + Premien er en praktikantstilling hos det norske merket Dale of Norway.

sett veldig ned på, sier han.

Emosjonell varighet

Den siste av de nominerte er Ewelina Wdzięczna (42). Hun har bakgrunn fra finans og språkstudier, men har også moteutdanning fra Oslomet. Wdzięczna sier at hun selv er den mest kommersielt rettede av de tre nominerte, og er opptatt av funksjonelle klær til friluftsliv. Bøtte-hatten er for eksempel utstyrt med en magnetisk mekanisme for å kunne ta av og på myggnett.

Vi har lyst til å se mer

Kaia Kongsli, juryleder for Steen & Strøm Talent Awards

Sentralt står også bærekraft. Wdzięczna vil skape et bånd mellom brukeren og plagget.

– Jeg er opptatt av emosjonell varighet, slik at klærne ikke blir så lett kastet.

I likhet med Kaasa og Henrichsen, har Wdzięczna brukt overskuddsmaterialer. Hun peker på de ulike fargerike lappene som til sammen utgjør en poncho, og forteller:

– Denne er fra skolen, dette er en stoffprøve, og dette er hentet fra en søppelkasse.

Wdzięczna ønsker å bidra med motstandskraft på innsiden av motebransjen. Hun roser aktivister som presser bransjen i riktig retning og vil være en aktør på innsiden.

– Jeg vil vise at det er mulig å drive med kommersiell mote samtidig som man gjør industrien bedre.

Drømmer versus realisme

Mye tyder på at det er vanskelig å etablere seg i motebransjen. Tall fra Statistisk sentralbyrå (SSB) viser at nyutdannede innen estetiske fag er blant dem som kommer senest inn i full jobb etter endt utdanning. Kun ti prosent av utdannede klesdesignere jobber som nettopp klesdesignere.

Jeg vil vise at det er mulig å drive med kommersiell mote samtidig som man gjør industrien bedre

Ewelina Wdzięczna (Oslomet), nominert til Talent Awards

Tolv prosent jobber i butikk, og til sammen 18 prosent jobber ikke i det hele tatt.

De nominerte tror det er en dissonans mellom drømmene som finnes i bransjen og virkeligheten. Wdzięczna er ikke så opptatt av å starte sitt eget merke, og

CREME DEL LA CREME: De nominerte til Steen & Strøm Talent Awards ble plukket ut blant avgangsstudentene ved hovedstadens tre moteskoler. Vinneren får en praktikantstilling hos en kjent norsk merkevare.

ser for seg å kunne jobbe for etablerte selskaper. Hun har innsett at full kreativ frihet ikke alltid er en selvfølge.

– Mange studenter er svært talentfulle, men jeg tror at det er få av studentene som får drømmejobben umiddelbart. Å få frem sine egne ideer og design krever ofte kompromisser.

Kaasa mener det viktigste er å gripe sjansene man får.

– Det er absolutt jobber der, men det spørs hvordan man ønsker å jobbe kreativt.

Henrichsen skyter inn at man først og fremst bør studere mote fordi man ønsker å fordype seg i det.

– Vi lærte ingenting om markedet på skolen i det hele tatt, og jeg har bare gjort det fordi jeg synes det er gøy. Det har først og fremst vært filosofien bak å drive med kunst.

Selvtiltillsboost

Alle tre er likevel enige om at nominasjonen til Talent Award har gitt dem økt mestringsfølelse og selvtillit. Kaasa sier at det betyr mye å bli sett og anerkjent, og utdyper:

– Den kreative prosessen består jo mye av det å sette spørsmålsteget ved alle valgene man tar underveis, så man blir jo veldig kritisk.

De to andre nikker samtykkende. Henrichsen ser for seg at en eventuell seier vil by på en helt ny hverdag.

– Jeg tror det kan være sunt å få innblikk i hvordan bransjen faktisk er.

Samtidig er han tydelig på sitt hovedfokus.

– Jeg tror ikke jeg har ikke lyst til å bidra til motebransjen. Jeg har lyst til å bidra til de som vil kle seg i noe interessant, og så får motebransjen komme som en følge av det.

Tre kjappe

Lars Math Henrichsen (23)

Hvem er ditt stilikon?

– Antwerp Six.

Hvilket studiested i Oslo har best kledde studenter?

– Blindern, man får det verste og det beste.

HOT or NOT

Sophie-skjurf: Jeg fant et på gaten og gikk med det i et år, så jeg må si HOT.

Pelsjakker: HOT – Om det er fake.

Skinny jeans: HOT.

Douche-Bag-sekk: HOT – Men bare i reklamen med Haaland.

Thea Kaasa (38)

Hvem er ditt stilikon?

– Lee Miller.

Hvilket studiested i Oslo har best kledde studenter?

– Blindern. De har flest folk.

HOT or NOT

Sophie-skjurf: NOT.

Pelsjakker: HOT – om de er vintage.

Skinny jeans: HOT.

Douche-Bag-sekk: NOT.

Ewelina Wdzięczna (42)

Hvem er ditt stilikon?

– Grayson Perry.

Hvilket studiested i Oslo har best kledde studenter?

– Jeg aner ikke.

HOT or NOT

Sophie-skjurf: HOT – Jeg har laget tolv stykker.

Pelsjakker: HOT – om det er kjøpt brukt.

Skinny jeans: NOT.

Douche-Bag-sekk: Ingen kommentar.

GAMING CORE: Lars Math Henrichsen (Khio) ønsker å hedre nerdekulturen, som han synes blir gjort narr av alt for ofte.

UBEHAGELIGE KLÆR: Thea Kaasa (Esmod) har brukt overskuddsmaterialer og elektriske ledninger for å fremheve nordmenns overforbruk. Klærne er disproporsjonale og skal vekke ubehag.

FUNKSJONELL FASHION: Ewelina Wdzięczna (Oslomet) er opptatt av funksjonelle klær. Her viser hun frem bøttehatten med magnetisk av-og-på-mekanisme.

KULTUR

Kulturredaktør: Gyri Hoiset
gyrih@hotmail.no 941 41 494

Først whiskey. Så saksofon. Så backflip.

SVEITT: I løpet av dei tre kveldane på Herr Nilsen blei Universitas-journalisten utsett for enorme mengdar av den heilt speiselle jazz-lukta.

Tre kveldar på Herr Nilsen viste at fadderveka og jazzverda ikkje er så ulike.

Oslo Jazzfestival

Tekst Olivia Szlage
Foto Olivia Szlage

Whiskey og Red Bull smakar om-trent like ille som ein skulle tru. Likevel går blandinga rundt på eit faddervors på Vålerenga onsdag kveld, saman med polsk brennevin eg sjølv har bidrege med.

Nokre timar seinare står Donkeyboy på scena på Oslomet. Det er varmt, trøgt og høgt, og når konserten er over, skal fadderbarna og dei andre fadrane vidare på bar.

Eg skal på jazzkonsert.

Gjennom talentprogrammet til Oslo Jazzfestival får unge musikarar spela på baren Herr Nilsen. Eg skal sjå tre av banda på tre dagar: CC Dahls onsdag, Taraf torsdag og isbit fredag. Eg forlét fadderveka og går inn i jazzverda.

Riksmål og saksofonar

Femten minutt før CC Dahls skal på scena, sit eg ved eit bord sa-

man med Kari og Merete, to damer i syttiåra eg aldri har møtt før. Herr Nilsen er mørk og tett, med små bord og veggar fulle av gamle jazzfoto og gulna avisutklipp. Den vesle scena ligg mellom murveggar, bada i lilla lys.

Kari fortel at ho ein gong tok eit journalistikkurs. Kvifor, når eller i kva samanheng kjem eg aldri fram til. Etter kvart byrjar ho å gjera narr av den jærske dialektten min.

– Skriv du på riksmål?

– Nei!

Svaret kjem så fort at Kari blir nøgd. Det er bra at nokon framleis held på språket, meiner ho.

Eg går i baren medan dei passer på tinga mine og kjem tilbake med ein Frydenlund. Kari nikkar anerkjennande. Merete seier mindre. Ho drikk pils og tek ein ny snus kvar gong eg ser bort på

henne.

Så kjem CC Dahls på scena: Andrea Schnell (21) på saksofon, Jacob Tjernström (24) på kontrabass og Jørgen Fiske (25) på trommer. Folk som har sete ute, trekkjer inn. Dei siste stolane forsvinn. Frå første tone er det vanskeleg å halda fast i trøyt-leiken. Tjernström går laus på kontrabassen så hardt at eg lurar på kor lenge strengene held. Schnell bøyer seg inn i saksofonen, Fiske driv rytmen fram, og etter ein låt er alle tre sveitte. Det luktar røyk og sveitte. Bassen slår gjennom golvet og opp i kroppen.

Tre blir til fem

Til siste låt kjem to ekstra saksofonistar opp. Fem musikarar pressar lyd ut i eit rom som allereie er fullt. Saksofonbonanza. Når den siste tonen dør ut, løftar Merete hovudet etter å ha duppa av i ei lita stund.

– Er det slutt no? spør Merete

Eg nikkar. Ved sida av sit Kari og hikkar ned i bordet.

– Lykke til med rapporten.

Eg veit framleis ikkje om Merete har forstått at eg er journalist.

Bak scena ventar eit lite rom, skilt frå baren med eit raudt gardin. På andre sida held praten fram, så me må lena oss mot kvarandre for å høyra. Bandet har enkelte punkt dei skal innom i låtane. Resten blir til medan dei spelar.

– Det er litt gøy, sidan ein aldri veit kva som skjer, seier Fiske.

Me prøver å respektera tradisjonen, men me forskar litt

Colin Lilius Karlsen (22), Taraf

Eg spør om dei held seg til CC Dahls, eller om dei spelar i andre band òg.

– Nei, nei, det går ikkje, seier Fiske.

Schnell ler.

– No dinero. Ingen mat på bordet.

Pengar er eit ganske passande tema. Talentprogrammet er retta mot musikkstudentar i etableringsfasen. Dei får konsertar, meisterklasse og møte med folk

i bransjen. Reise, opphald og mat blir dekte, men konsertane er ikkje honorerte.

Bro, du har ein stol

Torsdag er det nytt vors i Frognerparken. Eg er edruvakt. Det er bra for journalistikken og ganske dårleg for resten av fadderopplevinga. Etterpå held eg ut i rundt tre minutt på Brød & Sirkus før eg spring til Herr Nilsen. Eg kjem for seint og må stå, men finn ein plass med utsikt til scena.

Så reiser mannen framfor meg seg. Han er rundt 190 centimeter høg, liknar litt på artisten Sombr frå baksida og har fram til no sete

på ein heilt utmerkt stol.

Bro.

Gjennom sprekkene rundt skuldrene hans får eg glimt av Taraf. Alessia Ardelean (22) syng, Hanna Kallestad (24) spelar fiolin, Colin Lilius Karlsen (22) spelar kontrabass og Simen Jakobsen Harstad (21) spelar gitar. Alle fire er studentar ved Norges musikkhøgskole. Dei spelar rumensk folkemusikk med røter i romani-

tradisjonen.

Gitaren held musikken i rørsle, fela skjer gjennom resten av lydbiletet, og Ardelean står fremst og syng med heile kroppen. Ho kjem frå Romania og har vakse opp med musikken. Dei andre har nærma seg tradisjonen utan frå.

Herr Nilsen lærar rumensk

Mot slutten skjer noko med rommet. Publikum byrjar å syngja med. Nokre kan tydelegvis dei rumenske orda. Andre klappar, ropar og heng seg på der dei klarar. Eg står framleis bak mannen som valde å reisa seg og skjønar ingenting av teksten.

Det viser seg seinare at eg ikkje er den einaste. Etter konserten endar eg bak det same raude gardinet. Taraf forklarar korleis dei nærmar seg ein tradisjon som berre Ardelean sjølv har vakse opp med.

– Me prøver å respektera tradisjonen, men me forskar litt. Me jazzar det mykje opp når me har soloar, seier Karlsen.

Han samanliknar det med å læra seg eit nytt språk.

– Så de veit ikkje alltid kva ho

syng om?

– Nei.

Svaret kjem heilt udramatisk. For ti minutt sidan fekk dei eit heilt rom i Oslo til å syngja med på rumensk. Det verkar ikkje som full forståing er eit krav.

Etter to kveldar har ordet jazz òg blitt mindre presist. På årets talentprogram står åtte band som spenner frå frijazz og akustisk jazz til neo-soul, pop og rumensk folkemusikk. Det dei har til felles, er ikkje først og fremst lyden. Dei er unge musikarar i ein fase der band, uttrykk og prosjekt fram-

Er det slutt no?

Merete (70+), festivalgjengar

leis er i rørsle.

Fadderveka kjem inn døra

På fredag er eg ferdig. Ikkje med saka, berre med å fungera som menneske. Før konserten har me hatt journalympiske leikar i Frognerparken. Faddergruppa vår er lita, så òg fadrane må stilla. Eg har sprunge med potet og hoppa i sekk, og kjem til Herr Nilsen

sveitt, trøyt og med eit par pils innabords.

Denne gongen har eg fått med ei venninne. Ho kjem ein halvtime før, men sitjeplassane er allereie borte, så ho held av ein ståplass framme. Då eg kjem, er lokalet fullt. Folk står skulder mot skulder mellom dei små borda. Så ser eg noko rosa i mengda.

Fadder-t- skjorter frå Kristiania. Eg har brukt tre kveldar på å gå frå fadderveka til jazzfestivalen. No har fadderveka følgt etter.

På scena står isbit: Ellida Hol Meling (21) på vokal, Nathaniel Tveit Strømsvold (23) på synth, Herman Liene (23) på trompet, Hector Hammer (22) på gitar, Sondre Scheffler (21) på bass og Sofus Gauksås (21) på trommer. Trompeten ligg langt framme i lydbiletet. Liene står nesten ute blant publikum og sender tonane rett over hovuda på første rad, medan trommene og bassen driv vidare bak han. Folk står så nær scena at dei nesten kunne lent seg inn i bandet. Meling syng utan sko, og på den vesle flekken som er igjen mellom kroppane, dansar folk.

Så kjem endå ein høg mann. Denne gongen står han heldig-

vis ved sida av meg. Problemet er armhola hans, som fleire gonger kjem faretrugande nær ansiktet mitt. Etter tre kveldar på Herr Nilsen har eg lært at jazz kan lukta mykje. Det luktar jævleg.

No dinero. Ingen mat på bordet

Andrea Schnell (21), CC Dahls

Bandet spelar nokre minutt over tida. Ingen ser ut til å ha noko imot det. Etterpå kjem bandet ned frå scena og blir slukt av publikum. Folk skal kjøpa merch, gratulera og prata, og eg prøver å finna eit tidspunkt der seks musikarar ikkje er opptekne samtidig.

Liten i, fullt kaos

Trass fullt kaos får eg til slutt samla isbit rundt eit lite bord. Dei fortel at dei møttest gjennom studia på Musikkhøgskolen, og at Hammer tok initiativ til å samla gjengen.

Så må eg få avklart noko viktig.

– Det er altså «isbit» med liten «i»?

– Ja. Liten i, kjem det fram frå bandet.

Eg spør Meling korleis det var å spela for eit så fullt lokale.

– Det er veldig kjekt å spela der du får så mykje igjen, seier Meling.

Rundt oss står folk framleis igjen lenge etter at konserten er slutt. Når intervjuet omsider er ferdig, kjem me oss ut. Liene har lova å bevisa éin ting før me går: at han kan ta backflip. Mobilar og kamera blir tekne fram. Me stiller oss rundt.

Tre. To. Ein.

Han tek sats, kastar seg bakover og landar på beina.

Tre dagar tidlegare sat eg på Vålerenga med whiskey og Red Bull og syntest det var litt trist å forlata fadderjengen for å gå aleine på jazzkonsert. No står eg utanfor Herr Nilsen og klappar for ein trompetist som nettopp har teke baklengs salto.

Inne står framleis dei rosa fadder-t-skjortene. Eg kom meg visst aldri heilt ut av fadderveka.

DEBATT

Idé- og debattredaktør: **Albert Randsborg**
albertrandsborg@gmail.com 938 27 476

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Ta penga mine!

«BNP måler alt unntatt det som gjør livet verdt å leve», lyder mitt favorittsitat. Det sa Robert Kennedy i 1968 i en tale for studenter på University of Kansas, kun måneder før han døde. Nesten 60 år senere er budskapet stadig relevant.

I forrige uke kunne man nemlig høre en debatt fra Arendalskaia sendt på Politisk Kvarter. Miljøpartiet de Grønnes Frøya Sjursæther møtte Fremskrittspartiets Tor Mikkjel Wara til klima-*showdown*. Spørsmålene lød: Er vi for redde for klimaendringene? Og koster dagens innsats for mye penger? Du kan se for deg at sistnevnte svarte «ja».

Nå er ikke jeg biolog, kjemiker, klimaforsker eller naturvitenskapelig anlagt overhodet, men én ting har jeg likevel lagt merke til: Jorda brenner. Ikke på en figurativ og symbolsk måte, men bokstavelig talt. Skogbrannene i Canada har utsatt titalls millioner for farlig luft. 250 000 er drevet fra sine hjem i Bordeaux. Flere byer i Spania er i flammer. Nye branner blusser opp i Kroatia i skrivende

stund. Global oppvarming er grunnen, og det blir åpenbart verre og verre. Men gud forby at vi skal bruke penger på å fikse det. «Det stilles ingen krav til klimapolitikkenes pengebruk», sier Wara. «Ingen andre politikkområder hadde sluppet unna med det».

Til sammenligning kan man jo se på vårt store forsvarsloft. Etter at risikoen for krig vokste, skjønte man at man måtte bla opp sedlene, selv om krig selvsagt ikke er garantert. Fordi vi faktisk må sikre oss mot «katastrofefantasiene» våre. Forrige uke kunne man også lese i Dagens Næringsliv at forsvarssjefen innrømmer store feilinvesteringer av disse pengene og skylder på «mye penger og dårlig tid». Ingen andre politikkområder slipper unna, nei.

Poenget er dette: Grønn omstilling er en forsikring og må betales på lik linje med alle de andre. Så bla opp sedlene, vær så snill. Vi har både mye penger og dårlig tid.

-AR

Ukas overhørt

Baris Brevik må jo være Norges nest verste Breivik

Anonym deler.

Jeg vil heller være barnesikret enn barne-tilgjengelig

Forsiktig student

Jeg skal *irish exile* nå. Tenkte bare å si ifra.

Forvirret sjel

DEBATTREGLER I UNIVERSITAS

Har du overhørt/lest noe artig/forferdelig/overraskende blant dine medstudenter? Vil du få din mening på trykk i Universitas? Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

samt på hvilket universitet/hvilken høyskole du overhørte det.

Alle sitater blir publisert anonymt.

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi forbeholder oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten
- Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

AASLAND SVARER

Sigrun Aasland, Forsknings- og høyere utdanningsminister (Ap)

Vi har aldri bygd fleire studentbustader

Bustad er viktig for tryggleiken og økonomien til studentane, og eg deler Olivia Szlage sin utolmod.

Studentbustad

Studiestart skal vere ei tid for nye moglegheiter, nye vener og nye erfaringar. Då er det tøft å måtte bruke energi på å bekymre seg for kvar du skal bu. Difor byggjer vi så mange studentbustader. Historisk mange har fått studentbustad i år, fordi Arbeidarpartiet prioriterer dette høgt.

Arbeidarparti-regjeringa byggjer studentbustader med begge hender. Det er viktig fordi det har vore eit stort etterslep, fordi bustad er avgjerande for studentøkonomien og fordi fleire studentbustader

avlastar leigemarknaden og dermed er bra for alle. I fjor sette vi trippel rekord: i talet på ferdigstilte bustader, i tilsagn til nye bustader og i bustader under bygging. I sommar

Arbeidarparti-regjeringa byggjer studentbustader med begge hender

fekk fleire studentar enn nokon gong tilbod om studentbustad.

Det betyr ikkje at jobben er ferdig. I åra som kjem må vi byggje endå meir. Målet er 12 000 nye stu-

dentbustader i løpet av denne regjeringsperioden, og vi prioriterer dei store byane der presset er størst. Vi har også auka tilskotet per bustad og opna for støtte til rehabilitering. Kommunane kan no regulere tomter til studentbustader, noko Oslo alle-reie har teke i bruk.

Sjølvsagt med høgare dekningsgrad vil dei fleste studentar leige bustad på den ordinære marknaden. Difor jobbar vi for tryggare og meir føreseielege leigeforhold, og for betre regulering av korttidsutleige.

Vi kan ikkje vere nøgde før fleire studentar har ein trygg og rimeleg stad å bu. Difor held Arbeidarparti-regjeringa fram med å prioritere studentbustader høgt og jobbe for eit bustadmarknad som fungerer betre for fleire.

debatt@universitas.no

Norge skal fortsatt tiltrekke de beste talentene i verden

Norge er et lite land, og i urolige tider trenger vi mer samarbeid med resten av verden.

Utveksling

Anna Furset peker helt riktig på at internasjonale studenter gir oss viktige perspektiver, erfaringer og et kritisk blikk på fag og samfunn. Vi skal fortsatt være attraktive for internasjonale studenter – og da må norske universiteter og høyskoler kunne fastsette konkurransedyktige priser.

Universitetene og høyskolene har vært tydelige: høye studieavgifter og et generelt høyt kostnadsnivå i Norge har gjort det krevende å rekruttere studenter fra land utenfor EØS. Det har regjeringen tatt på al-

vor. Derfor har vi fjernet kravet om kostnadsdekkende studieavgift. Det gir institusjonene den fleksibiliteten de trenger til å fastsette prisen ut fra egne prioriteringer og behov – slik

Vi trenger internasjonale talenter, både i akademia og i arbeidslivet

de fleste land vi sammenligner oss med allerede gjør.

Vi trenger internasjonale talenter, både i akademia og i arbeidslivet. Mange av dem som har valgt bort Norge, har studert naturvitenskape-

lige og tekniske fag – områder der Norge har stort kompetansebehov fremover. Større fleksibilitet i prissettingen kan bidra til at flere velger Norge igjen – og mange har allerede gjort det. Flere av utdanningsinstitusjonene som har valgt å redusere studieavgiften, forteller om man-doblet antall internasjonale studenter denne høsten sammenlignet med høsten 2025, skriver Khrono.

Regjeringen har lyttet til sektoren og valgt en retning som sikrer at norsk akademia står sterkt i en globalisert verden – også i årene som kommer.

debatt@universitas.no

Hva skjer med et land når kvinner ikke får ta utdanning?

Mens nye og gamle studenter vender tilbake til campus denne uken, står millioner av afghanske kvinner fortsatt uten tilgang til utdanning og store deler av arbeidslivet.

Afghanistan

Marwa Farkhari, journalist i Universitas

I august er det fem år siden Taliban igjen tok makten i Afghanistan. Fem år senere er situasjonen fortsatt alvorlig, men dette handler om mer enn retten til utdanning. Det handler også om hva Afghanistan mister når en hel generasjon jenter ikke får utvikle

kompetansen sin. Når millioner av jenter ikke får utdanne seg, mister et helt samfunn kompetanse. Afghanistan trenger lærere, leger, sykepleiere, psykologer og andre yrkesaktive. Når jenter ikke får gå på universitetet, stenger landet samtidig døren for en stor del

av sin fremtidige arbeidsstyrke. Utestengingen er derfor også et samfunnsøkonomisk problem. Utdanning er en investering i menneskelig kapital. Et samfunn som utdanner befolkningen sin, bygger kompetanse som senere kan brukes i arbeidslivet, skaper verdier og bidrar til å utvikle institusjoner. Afghanistan trenger ikke bare nødhjelp for å komme seg gjennom den neste krisen. Landet trenger også muligheten til å bygge en økonomi som kan stå på egne ben. Derfor mener jeg at det internasjonale samfunnet må gjøre mer enn å sørge for at

Afghanistan overlever fra en krise til den neste.

Internasjonale stipendordninger kan være en del av løsningen. De kan gi jenter og kvinner muligheten til å ta høyere utdanning

Afghanistan trenger lærere, leger, sykepleiere, psykologer og andre yrkesaktive

utenlands, siden muligheten ikke finnes i Afghanistan. Men det kan ikke være løsningen alene. For hva hjelper det at en afghansk kvinne får muligheten til å ta utdanning hvis hun ikke får bruke kompetansen sin i sitt eget land? Norge

bør derfor både støtte utdanningsmuligheter for afghanske kvinner og jobbe for at afghanske kvinner på sikt skal kunne delta i arbeidslivet. Det innebærer også at vi må kunne føre dialog med

Taliban uten å gi avkall på kravene om kvinners grunnleggende rettigheter.

Utdanning handler ikke bare om å få en plass på universitetet. Det handler om å få muligheten til å bruke det man lærer. Hvis Afghanistan stenger døren for kvinner, stenger landet samtidig døren til en stor del av sin egen fremtid.

debatt@universitas.no

Norske studenter må prioriteres først

Flere internasjonale studenter har boliggaranti gjennom eget lærested. Med dagens studentboligkrise bør norske studenter ha forrang.

Studentboliger

Theodor Kilen Stoebner, Internasjonalt ansvarlig i Høyres Studenter

Til tross for at regjeringen peker på økt bygging av studentboliger, er boligkøene fortsatt lange. Det har blitt bygget for få studentboliger over tid, samtidig som studentmassen og behovet for et sted å bo har økt.

Tall fra Samskipsnadsrådet viser at i underkant av 6000 studenter i Oslo og omegn står uten en studentbolig i august. Samtidig opplyste SiO i april at nærmere en

tredjedel av beboerne i samskipnadens 10 000 studentboliger var internasjonale studenter.

Flere internasjonale studenter har nemlig boliggaranti gjennom avtaler mellom lærestedene og studentsamskipnaden. Det kan gi dem prioritet i boligtildelingen.

Det er urettferdig overfor norske studenter. Har du gjennomført 13 års skolegang i Norge, bør du kunne forvente deg at du priorite-

res når du gjør deg klar for ytterligere år ved skolebenken.

Norsk ungdom er vokst opp med stadig snakk om utdanning som en forutsetning for å få seg jobb. Men skal man lykkes med studiene, har hvor og hvordan man bor mye å si.

Studentboligen er for mange det første møtet med noe eget utenfor barndomshjemmet. Den gjør det mulig å studere i en annen by uten å være avhengig av foreldre eller et dyrt leiemarked. Derfor er det problematisk når norske studenter kan havne bak internasjonale studenter med boliggaranti.

Norge har behov for interna-

sjonal kompetanse. Vi trenger studenter fra andre land for å skape enda bedre fagmiljøer. Men det betyr ikke at internasjonale studenter bør ha forrang.

Regjeringen har reversert sitt

Så lenge utbyggingen av studentboliger går for sakte, bør studentsamskipnadene prioritere norske studenter først

eget vedtak om å øke studieavgiftene til utenlandske studenter. Når det igjen blir billigere for internasjonale studenter å søke seg til norske læresteder, risikerer vi

at dagens situasjon blir enda mer prekær.

Så lenge utbyggingen av studentboliger går for sakte, bør samskipnadene prioritere norske studenter først. Der det er kapasitet, bør de heller bistå

internasjonale studenter med å finne alternative boliger i det private markedet. Problemet er ikke internasjonale studenter. Problemet er at vi over mange år har bygget for få studentboliger, og dermed satt oss i en situasjon

hvor vi må prioritere.

Så lenge det er for få studentboliger i Norge, bør norske studenter stå først i køen.

debatt@universitas.no

Kan jeg ha akademisk frihet eller er jeg altfor skeiv?

Skeive studenter og ansatte sensurerer seg selv i møte med forskermiljøet. Når skal vi ta skeiv forskning på alvor?

Forskning

Susanne Max Krasa, leder for A-lista i Studentparlamentet ved UiO

Den eneste studien om arbeidsvilkår for skeive i norsk akademia viser at to av tre skeive studenter og ansatte driver med selvsensur i frykt for å få dårligere karakter og/eller ikke bli tatt seriøst av forskermiljøet. Jeg gjentar: majoriteten av skeive studenter og ansatte tør ikke drive med skeiv forskning i Norge.

Dette har åpenbart hårreisende konsekvenser for akademisk frihet og kvaliteten på forskning som helhet. Helt siden jeg begynte å studere statsvitenskap, har jeg stusset over hvor lett det er å finne store kunnskapshull som omfatter skeive. Nå er jeg ikke lenger like overrasket. Det viser seg at man ikke bare må gå gjennom kaffe-

inforgiftning for å skrive en forskningsartikkel. Man må i tillegg være forberedt på å møte skepsis knyttet til skeiv tematikk og egen identitet.

Som en høylytt lesbisk kvinne med innvandrerbakgrunn blir jeg ofte stemplet og redusert til en stereotypi bare fordi jeg puster og våger å ta plass. Selv om jeg har blitt vant til det, er det mange som ikke orker å ta denne kampen. Det er slitsomt å alltid bli oppfattet som først og fremst en minoritetsrepresentant, framfor et individ.

Når skeiv forskning i tillegg blir omtalt som «aktivisme», er det ikke så rart at majoriteten heller velger å forske på noe annet.

Forskere som står bak undersøkelsen har i tillegg utviklet den første veiledningen om kjønns- og seksualitetsmangfold i akademia i Norge, der de foreslår en rekke strukturelle tiltak. Flere av dem

Skeive studenter og ansatte skal bli anerkjent og ivaretatt, uansett om de forsker på nevralt nettverk, biodrivstoff eller skeive levekår

ble tatt opp av A-lista under studentvalgkampen, men nå er det virkelig på tide å sette denne saken på studentpolitisk dagsorden.

Det som gjør det vanskelig å fange opp diskriminering og ekskludering av skeive i akademia, er at det ikke alltid er et enkelt, identifiserbart slag i trynet, men heller som massevis av gjentatte papirkutt som hopper seg opp i lengden. Det beste vi kan gjøre er å kartlegge og fjerne de strukturelle og praktiske barrierene som skeive

møter i hverdagen. Skeive studenter og ansatte skal bli anerkjent og ivaretatt, uansett om de forsker på nevralt nettverk, biodrivstoff el-

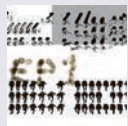
ler skeive levekår.

debatt@universitas.no

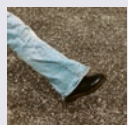
Anmelderredaktør: **Elisa Turcato Bakken**
elisarbakken@gmail.com 418 43 948

ANMELDELSER

Universitas anbefaler

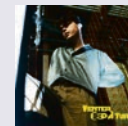

Cezinando – «blå jeans»
Det er nesten nostalgisk, tar deg tilbake til Cez anno 2017. Noe sårt å gå gatelangs til denne sensommeren.

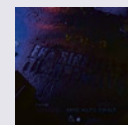

isbit – «Rekker ikke!»
Vokalen minner til tider om Beyonce. I tillegg er låta behagelig catchy og koselig.

Universitas advarer

Cubakrisen – «Venter på tur»
Grinete og uoriginalt. Munnen min buler nedover, og jeg skjærer en stygg grimase på bussen.

Rambow – «ÆKKE ALLTID ENKELT»
Utstråler en slags NRK-super rap på sitt beste. Ikke akkurat Rambow på sitt ræste.

UNIVERSITAS PÅ ØYA UNIVERSITAS PÅ ØYA UNIVERSITAS PÅ ØYA

Hjemmefest på Øya

Et gira tre40fire lekte seg på scenen under en danseglad fest man tidvis lurte på om man var invitert til.

FOTO: PÅL BELLIS

Sola står høyt over Hagen scene på årets siste Øya-dag. Førsteraden fylles av festivalens yngre garde, og sidemannen sverger å ha telt et tilsvarende antall militærcapser som frivilligband. Påstanden skal til å etterprøves, men avbrytes av en kvinnestemme over høyttalerne som mekanisk kunn- gjør at det nå er ti sekunder til konsertstart. Med det sagt

legger gruppen seg klart på hjul bak Cezinandos Sinkeykyre 3, som slapp et års tid før tre40fire sin nye EP Ø.

Konserten braker løs med et stikkord som viser seg å bli bærende for konsertopplevelsen: energi. Med fengende beats og god vokal spretter de fem unge artistene lekent rundt på scenen. Låter som «støy» kjennes sommerlige, og dansen sitter løst hos et allerede svett publikum. Folk strømmer til. «Vi er kommet for å ta noen låter som forhåpentligvis kommer til å sprengte klærne av dere», konstaterer en i bandet før tempoet skrus opp med kjappe elektroniske rytmer i «FØRST» og «LØV<3». Replikken er til å krumme tær av, samtidig som den ærlige iveren minner en på at det er deilig å høre en Oslo-gruppe som ikke benytter scenetiden til å dra lange monologer om vår tids makroøkonomiske plager.

Utover i konserten kjennes det litt for folksomt på scenen der bandet ramler om hverandre i takt med bassen. Det hele virker for oppstilt, som en runde stopp-dans der ingen trykker pause.

Bandet har en tydelig forkjærlighet for hiphopens estetiske kvaliteter, og de fremstår både bredbeinte og bako- verlente. På scenen har de med seg en sort skinnsofa som brukes av medlemmene mellom og under versene. Med armene langs sofaryggen og *shadesa* på nikker to i bandet mot resten av gruppa som synger vendt mot hverandre i et forsøk på en uanstrengt, spontan dynamikk. I stedet får jeg flashbacks til da «Trap Queen» av Fetty Wap ble spilt i lunsjen på ungdomsskolen. Denne konserten gjør at jeg

føler det litt på samme måte som da jeg så gutta i klassen spytte bars i sirkel før gymtimen. Bandet smykker seg med en selvdiggende sjargong, men både musikken og tilstedeværelsen føles for snill og *hypet* til at det overbeviser.

Etter knappe 25 minutter er det hele over. Kort oppsum- mert er Tre40fire en hyllest til vår dansekulturs favoritt: hoppingen. Og jeg kunne gjerne hoppet litt lenger.

Nora Nasiri
anmeldelser@universitas.no

FOTO: PÅL BELLIS

Solskinn, lek og barnesang strekker ikke til

Å engasjere publikum som første artist fredag formiddag er en utakknemlig oppgave. Men det stoppet ikke Sofi O fra å prøve.

Med plenen foran Vindfruen fylt med sigarettstumper og en spredt gruppe folk, tok Sofi O scenen og åpnet den tredje festival- dagen.

Scenen er dekorert med sølvballonger som reflekterer lysshowet så godt de klarer, en forgyldes innsats i det sterke sensom- merværet. Bandet tusler inn og begynner å spille. Den elektroniske banjoen viser pub- likum hvilket lydbilde de kan forvente den neste timen. Når Sofi tar scenen står hun frem som en åpenbar stjerne. Den sene inn- gangen kombinert med hennes mer pran- gende klesstil setter de sammenlignbart nøytralt kledde og punktlig musikere i

bakgrunnen.

Når musikken begynner for fullt, blir det tydelig hvordan store deler av konser- ten vil bli: noe gjørmete. Sofi viser sine kulere, neo-soul-aktige sider i sitt lavere register. For publikum var det dessverre en basstromme som okkuperte dette lydrom- met – noe lignende artister som Lianne La Havas slapp på samme scene i tidligere år.

Mellom sang nummer en og to presen- terer bandet og Sofi, nå på bassgitar, en nesten *noise*-aktig jazzovergang. Energien følger med videre og helheten fungerer bedre når Sofi synger lysere. Hennes lange erfaring på scenen vises, og hun dirige-

FOTO: MAJA BRENNÅ

rer publikum til å komme nærmere, noe de gjør. Likevel er det skralt med folk nærmest scenen. Det kan ikke skyldes innsatsen.

Sofi inviterer opp Vålerenga Ung- domskor og Vålerenga Tween Sing til å akkompagnere flere av låtene. På scenen virker dette som et solid tilskudd. Dess- verre er det tydelig at også disse har blitt nedprioritert på lydsjekken, da det er vanskelig å høre koringen.

Halvveis i konserten forsøker Sofi å engasjere publikum igjen. *Call-and-re- sponse*-mjauing, nøyte instruert og «perfekt geometrisk» *moshpit* og klappelek blant

publikum er flere av triksene artisten drar ut av hatten.

Publikumsarbeidet, barnekorene, scene- pynten og antrekkene gjør konserten til en artig opplevelse. De samme tingene vitner dessverre også om hva som ikke fungerer. Med lavt engasjement blant publikum, lysshow som forsvinner med solen og skuf- fende lyd, er det vanskelig å ikke tenke at Sofi burde ha spilt senere på kvelden. Da hadde nok musikken fått responsen den fortjente.

Alvin Eikemo
anmeldelser@universitas.no

Gjer mobilen dummare

Ikkje kjøp deg ein Nokia

Kulturkalender uke 34 & 35

**KUNST SOM
SUGER**

Fredag 21.08
17:00 - 22:00

Lørdag 22.08
12:00 - 16:00

Fossveien 24
Galleri Seilduken 2

25.2012.02.08. HILJUNEN
GRATIS UTEKINO.

KVARNIN FOR-STORE
HERRESKJORTER

Når: 15-30. august
Hva: Gruppeutstilling
Hvor: Kunsthallen Oslo (Kjølberggata 21)

Kortvarig glede på Hagen

Rigla spiller godt, men blir litt tilbakeholdne på Øyafestivalen.

A woman with short blonde hair, wearing a white long-sleeved shirt, a blue and white plaid skirt, and brown boots, is playing a large, polished wooden double bass. She is standing on a stage, with a microphone on a stand to her left and a large black floor monitor in front of her. The background is dark, and the stage floor is light-colored.

En scene for seg selv

Med feminint interiør og et Smeg-kjøleskap fylt med vapes og valium setter Lily Allen scenen for en velkoreografert forestilling som både frustrerer og fascinerer.

FOTO: JOHANNE

Casper Ingebretsen Hauen
anmeldelser@universitas.no

Telefon–terror i lesesalen

I ukens utgave av Universitas kan du lese om forelesere som ønsker seg skjermforbud i forelesning. Etter grundig graving viser det seg at mange Blindern-studenter synes skjerm er et overdiskutert såkalt «ikke-tema».

På øvre Blindern, iført skjørt-over-bukse og «Mammas gamle veske» sitter Zahl L'Ando og trykker febrilsk på noe som ser ut som en knappetelefon. Det viser seg å være en «dum» *smartphone*, og den febrilske trykkingen: et tappert forsøk på Hingesveiping.

L'Ando synes ikke skjermforbud behøver diskusjon, og syns vi bør løfte blikket og skrive sak om alle krigene i verden.

– Jeg bruker skjermen utelukkende til å handle fra BDS-vennlige nettsteder,

men aldri i forelesninger om folkemord.

Hun spør hva studentene for Palestina mener om saken, og da vi svarer «vet ikke» ønsker hun å ikke ta standpunkt. Telefonen ringer plutselig og hun må løpe avsted i Scarpa sko, hun har glemst en demonstrasjon hun så på story.

I det vi skal gå dukker et sjarmtroll av en foreleser opp. Han smiler og svarer usammenhengende på alt vi spør om, helt til vi ber ham legge bort Subway Surfers og gi et konkret svar.

– Jeg konsentrasjonsmaxxer med tre skjermer foran meg! roper han i 1,5x hastighet. Fra et sted langt unna ropes «6/7!», og flere svar får vi ikke.

Harrytass

Ukas studentvin

ANSJOS OG APRIKOS: Denne oransjevinen dufter av aprikos og fersken, samt sterk alkohol. Smaken er relativt syrlig, men slettes ikke frisk. De første sekundene blir man lurt til å tro at man skal få smake en fruktig og lett vin, men så kommer sjøsmaken. Man sitter igjen med følelsen av å ha drukket tropisk juice blandet ut med saltvann. Rett og slett en absurd smaksopplevelse. Ettersmaken er litt bitter og metallisk, og et eller annet gir oss assosiasjoner til ansjos. Det er ikke det at vinen ikke er drikkbar, den smaker bare veldig merkelig. Til tross for at de fleste i panelet sitter og skjærer grimaser, går samtlige for påfyll. Dersom du savner late dager på stranden, så kan denne vinen gi deg et gjensyn med sjøsprøyten.

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.
Serra Oca Moscatel Graúdo
Pris: 219,00 kroner
Land: Portugal
Alkohol: 12,00 prosent

Gyri Hoiset, vinanmelder i Universitas

Vi spør

av Frank

Kaoset skal løses opp!

De siste utgavene har Oslomet vært i hardt vær, noe som har blitt dekket i Universitas. Det har vært KI-kunst hengt opp, Studentparlamentet faller sammen, KI-kunst har blitt stjålet, rent ufiltrert anarki. Det må da gå ann å finne ut hvordan det skal bli ro i denne stormen. Det har vært harde tider, og spesielt når en viss gravejournalistisk spaltes redaksjon har vært låst inne i baksideredaktørens kjeller. Desperate tider krever desperate handlinger, og vi-spør redaksjonen har endelig blitt sluppet ut ved hjelp av kausjon. Avisen har rett og slett fått nok. Dette kommer dessverre ikke gratis, og den dyre kausjonen til redaksjonen måtte betales. Universitas har alltid hatt som mål å finne etiske sponsorer, og heldigvis har to LHBT+ drevne organisasjoner tilbudt seg å betale prisen. Så avisen gir en stor takk til OpenAI og Palantir.

–Hei, er dette Oslomet sin spørsmålstelefon? Jeg har nemlig et par spørsmål

–Hei ja, dette er Oslomet! Hva lurer du på?

–Jeg vurderer å studere foto, er det noe som enda er verdt det med tanke på KI og sånn?

–Altså foto er absolutt fremdeles verdt å studere, men...

–Ja det var jo kanskje litt fordi jeg lurte lurte på hva greien er med det det KI-maleriet var, vet du hvilket program som ble brukt for å generere det?

–Nei du det er jeg litt usikker på, det er jo ikke her lenger

–Så var det ChatGPT?

–Ehh igjen så er jeg litt usikker på nøyaktig hva som ble brukt, det er jo kanskje ikke så viktig

–Jeg finner det usannsynlig, ChatGPT lager nemlig svært realistiske bilder ut fra tekst, man kan

generere fem gratis bilder i døgnet

–Jaha...

–Så er du interessert?

–I ChatGPT? Ikke egentlig

–Nok om det, hvordan stiller man til studentparlamentet deres?

–Nei da må man stille gjennom klassen din også må man...

–Ok ok, nok yap nå, men det var ikke helt det jeg lurte på, jeg leste i Universitas at det er en seksjon som tjener jævlig fett, hvordan får man seg en jobb der?

–Det er jeg litt usikker på faktisk

–Det har seg slik at jeg har sporret opp litt info, og samlet litt informasjon, ved hjelp av tjenesten den svært effektive tjenesten Palantir, og jeg ser at det er to ledige stillinger der, hva tenker du?

–Det var jeg ikke klar over

–Nei, det skjønnte jeg.

–Hæ?

–Så kan jeg stille der?

–Ja da kan du kanskje det, du kan kontakte de på nettsiden deres

–Ok, så bare av ren nysgjerrighet, hvor umoralsk må man være for mistillitsforslag?

–Det vet ikke jeg, sikkert ganske

–Men bare for å avklare: dere har ikke noe imot å samarbeide med sel-skaper som samarbeider med ICE?

–Hæ?

–Da har jeg enorme nyheter til deg! For en svært rimelig sum kan vi sette opp et datasenter, et par kameraer, og litt ekstra leker, både til rektor, og leder av studentparlamentet. Er dette noe dere kunne vært interessert i?

–Ehh...

–Hva med Hawk Tuah girl og Theo Von podcasten på TV skjermene deres, med rulletekst kan det være en idé?

–Telefonen legges på*

–Vi snållast!

KVISS-KIRIAN

1. Hva heter den nye statsministeren i Storbritannia?

2. Storbritannia har hatt 6 ulike statsministre de siste 10 årene. Hva heter de?

3. I tillegg til Odyseen, hva er Homers mest kjente verk?

4. Hvilken familie bor ved siden av Simpsons-familien?

5. Hva skjedde i Springfield, Ohio, under valgkampen i 2024 ifølge Donald Trump?

6. Hva slags monument er det Donald Trump ønsker å bygge i Washington DC?

7. Hva het Hitlers arkitekt, som hadde store planer for å omgjøre Berlin til en global megaby med monumentale bygg og monumenter?

8. Hva heter forfatteren bak romanen «Pesten»?

9. Hva er det vitenskapelige navnet på svartedøden?

10. Hva feiler det deg hvis du lider av situs inversus?

11. Hvilken frukt blir pollinert av en spesiell type veps som graver seg inn, legger egg, og dør der som følge av at vingene blir revet av på vei inn?

12. Hva er forskjellen på exo- og endokannibalisme?

13. Hvilken film fra 1959 vant 11 Oscarer?

14. Hvilken kjent bok begynner slik i den norske oversettelsen? «Det er en allment anerkjent sannhet at en ungkar i besitt-

- telse av en pen formue, nødvendigvis trenger en kone».
15. Hvilken bok fra 1956 førte til den såkalte Myklesaken?
16. Hvem avsluttet Øyafestivalen i år?
17. Hva heter den tyske låten hvor det høres ut som at de synger «Norge scorte mål»?
18. Hvilket land var det eneste som scorte mot Spania i årets VM?
19. Hvilket år er det snakk om? Island blir det første landet som legaliserer abort, nylon blir oppdaget, Norge vinner 4-0 i fotball over Østerrike i Norges landskamp nummer 100, Woody Allen blir født og Johan Halvorsen dør.
20. Hva forbinder disse? .ns; .yu; .dd; .zr

av Kirian Helgeby, kvissmaster i Universitas

SVAR/DOM

- 0-4. Exphil på Bali: Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.

5-9. AST1010 – Astronomi: Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.

10-14. Juss: Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.

15-20. Honours: WOW! Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. Andy Burnham. 2. Theresa May (2016-2019), Boris Johnson (2019-2022), Liz Truss (2022-2022), Rishi Sunak (2022-2024). 3. Keir Starmer (2024-2026). 4. Flanders-familien. 5. Hattiske (2022-2024). 6. En 250 fot høy Triumfbue. 7. Albert Speer. 8. Albert Camus. 9. Immigranter spiste hunder, katter og kjæledyr. 10. De indre organene ligger speilvendt i kroppen. Hjelvet er f.eks. på høyre side. 11. Fiken. 12. Ekskannibalisme er å spise mennesker (enten egen gruppe (f.eks. flender), mens endokannibalisme er å spise mennesker innenfor egen gruppe, ofte rituel (f.eks. avdøde slektninger). 13. Ben-Hur. 14. Pride and prejudice. 15. Sangen om den røde rubin. Boken ble armet for dristige seksuallidringar. 16. Dagny. 17. «Du bist gut genug». 18. Belgia. 19. 1935. 20. Internett-domener til land som ikke lenger eksisterer: Sovjetunionen, Jugoslavia, Øst-Tyskland (DDR) og Zaire.